

i rapporten. Men jeg kan sige, at jeg under alle omstændigheder synes, at det er en væsentlig opgave for et dansk samfund at se på, hvordan vi kan løse en integrationsopgave ordentligt, på et frivilligt, men velgennemtænkt grundlag og på en dansk måde, uanset om man gør det i det ene eller det andet eller det tredje land. Men det kan måske også være, der er nogle forbilleder, og det skal jeg da gerne medvirke til at få klarlagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til arbejdsministeren, undervisningsministeren og socialministeren [om regeringens konkrete planer for forbedring af sikkerhed og sundhed for elever og studerende samt børn i daginstitutioner].

Af Anne Baastrup (SF), Susanne Clemensen (CD), Jette Gottlieb (EL) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 18/1 2000).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om den stigende indvandrevold og bandekriminalitet, og hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage for at stoppe den omsiggribende vold?«

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Klaus Kjær (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 6/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/10 99).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er rigtigt, det er forespørgsel F 1, som vi nu skal have til behandling her i dag. Baggrunden for, at Dansk Folkeparti har stillet den forespørgsel, er selvfølgelig en meget hed sommer, specielt i Vollsmose på Fyn. Her aflagde landets statsminister på et tidspunkt et besøg og sagde, og jeg citerer: »Vi kan ikke bare vende ryggen til.«

Med de meget få ord bekendtgjorde statsministeren, at der skulle gøres noget ved de her problemer. Det var ikke vores indtryk, at initiativet på det tidspunkt var drøftet i regeringen. Det gør i og for sig heller ikke noget. Det, der er væsentligt for Dansk Folkeparti, er, at man får sat volden øverst på den politiske dagsorden.

Derfor har vi ønsket at rejse denne her forespørgselsdebat, selvfølgelig primært over for statsministeren, men også justitsministeren, som er fagordfører på det her område, for at høre nærmere om, hvordan man i dag ser på det problem.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Danmark er et ordentligt samfund og et trygt samfund at leve i. Folk kan faktisk godt gå på gaden uden at være bange for at møde voldens grimme ansigt. Vi skal ikke tegne et billede af vores land, Danmark, som et samfund hærget hver eneste dag og i alle dele af landet af vold og af uro, for det er jo ikke sandt.

Danmark er et trygt land at leve i. Et af de tryggeste lande at leve i i hele verden. Danmark er ikke et voldshærget land som lande i Sydamerika eller i Afrika. Vores gode land er fortsat et ordentligt og et trygt land. Det taler vi jo også selv om, når vi er på besøg i udlandet. Der er vi jo ikke bange for at have rosede bemærkninger tilovers for vores samfund. Og det er der bestemt heller ikke nogen grund til.

Der er måske en tilbøjelighed til indimellem hele tiden at hakke på vores samfund, rakke ned på det danske samfund, give et billede af vores samfund, som jo ikke er et sandt billede. Jeg synes, vi i dag også kan tillade os at være lidt stolte af, at der er et land her, som hænger ordentligt sammen, som er tryggere at færdes i end lande rundt om os.

Når jeg så har sagt det, så er det også for at holde orden på størrelsen af de problemer, vi har i vores samfund. Når jeg har sagt det, så er det også for at ledsage det af følgende bemærkninger: Omvendt skal vi naturligvis heller ikke give det indtryk, at det er fuldstændig problemfrit, vores land. Det er ikke et eventyrland, hvor vi alle kun vil det gode og hinanden det bedste. Ikke engang H. C. Andersen beskrev jo vores land sådan.

Det, jeg gerne i dag vil starte med, er at få tegnet et korrekt og rigtigt billede af vores samfund, og derfor har jeg startet sådan. Vi skal ikke male et urealistisk skønmaleri af Danmark, men vi skal sandelig heller ikke tegne en karikatur af Danmark, en karikatur, hvor frygtens og voldens forfærdelige ansigt får lov at fylde alt, alt for meget. Vi skal spidse pennen, så det er det reelle billede, det rigtige billede af Danmark, og dermed de reelle problemer, der viser sig. Lad os så se på de reelle problemer, vi har, for der er selvfølgelig problemer visse steder i vores samfund. Ikke i hele samfundet, men visse steder i samfundet. Det ser vi også i andre lande.

Jeg gav under min åbningsredegørelse, da vi startede vores folketingssamling her i oktober sidste år, helt klart udtryk for, at vi hverken kan eller vil acceptere forråelsen eller den vold, der visse steder er i vores samfund. Vi skal være lige så konsekvente over for voldsforbrydelsen, som vi skal være det over for de årsager, der fører frem til disse ulykkelige hændelser.

Siden denne regerings tiltrædelse den 25. januar 1993 har vi da også prioriteret netop dette arbejde meget, meget højt. Vi har gennemført en lang række initiativer både i forhold til det håndhævende, den direkte indsats over for volden, og det forebyggende, at undgå at det breder sig, at det gentager sig. Og jeg vil gerne her i starten nævne et par enkelte eksempler.

I 1994 og igen i 1997 blev straffen for henholdsvis den gentagne og den grove vold skærpet meget markant. Det har også kunnet ses i domstolens praksis nu. Domstolene skrider i dag hårdere ind over for voldsforbrydelser, end de gjorde tidligere. Jeg tror også mange, mange mennesker kan huske, at vi for nogle år siden havde en debat om rockerborgene, rockervolden i nogle af vore boligkvarterer.

Vi var i regeringen meget optaget af at få skabt – genskabt – trygheden, for der var familier, der var bekymrede for deres børn og sig selv ved at bo lige op og ned af sådanne

rockertilholdssteder. I dag kan vi se, at det også her er lykkedes. Boligforeningerne, boligkvartererne og deres familier behøver ikke længere at frygte vold derfra i de byområder, hvor vi så eksempler dengang.

Jeg kunne også nævne indsatsen over for narkopushere og det arbejde, vi her har gennemført. Jeg vil også understrege indledningsvis, at vi har samlet brugt meget arbejdsindsats på at forbedre og på at udbrede det dygtige samarbejde, vi har mellem politiet og de sociale kræfter. SSP-samarbejdet i kommunerne kaldes det.

Og vi er gået videre ad den vej, fordi det er den rigtige vej at gå. Vi har udviklet det, vi kalder SSP-Plus, altså et yderligere forstærket kriminalpræventivt arbejde over for de unge 18-24-årige, så de ikke kommer ud på den glidebane, der fører dem ud i kriminalitet og vold.

Hvad har regeringen så taget af nye initiativer? Ja, jeg ved, justitsministeren vil redegøre nøje herfor. Problemerne med vold er ikke løst, og jeg tror også, at vi skal se for os, at det vil tage sin tid. Men arbejdet for at gøre det og indsatsen for at begrænse det skal ikke mangle og mangler heller ikke. Herunder heller ikke indsatsen over for både unge danske og unge nydanske, unge indvandrere.

Jeg skal derfor begrænse mig til at henvise til regeringens arbejde, som blev offentliggjort i første fase for ikke så få uger siden, nemlig indsatsen over for de helt unge i form af et udrykningshold, som nogle har haft lidt nedladende bemærkninger til, men som jo i grunden er en meget fornuftig indsats.

Det, regeringen har set dermed, er at hjælpe de kommuner, der måske ikke har erfaringerne endnu, måske ikke helt ser, hvad det er for ting, der skal sættes i gang. Der kommer vi med vores udrykningshold, hjælper med erfaring, med indsigt og med gode råd og også praktisk hjælp. Og det andet er den øgede mandsopdækning, som justitsministeren jo reagerede meget hurtigt med i lyset af diskussionen og begivenhederne i Vollsmose.

Lad mig slutte med at opfordre til, at vi nu samler kræfterne om en god dialog, der kan sikre, at sammenhængen i vort samfund bevares – og det er ikke en god dialog, hvis den bygger på at blæse frygten op til størrelser, der ikke viser det rigtige billede af Danmark. Vi har brug for at bygge broer mellem grupperne i vort samfund. Vi har ikke brug for at skabe nye

kløfter, vi har ikke brug for at puste til ny angst. Det er meget, meget vigtigt, at integrationsarbejdet får den brede opbakning, som regeringen arbejder så intenst for.

Jeg lyttede til debatten før mellem erhvervsministeren og spørgerne. En overgang fik jeg nærmest det indtryk, at man var imod, at indvandrerne fik arbejde i Danmark. Det går jeg ud fra ikke er tilfældet. For det gælder jo for indvandrere, som det gælder for alle andre i det danske samfund, at det at få arbejde er i Danmark noget af det allerallerbedste, der findes, for den enkelte og for samfundet.

Resultaterne kommer ikke fra den ene dag til den anden, men de kommer, og heldigvis har vi gode eksempler. Må jeg bare nævne to, men der er flere:

For få år siden var der en diskussion om volden i Avedøre Stationsby; den optog masser af forsider i aviserne og optog med rette også mange borgere. I dag har jeg set, at borgmesteren derude i området ofte henviser til Avedøre Stationsby, hvor vi har set grupperne gå sammen. Vi har set dygtige, engagerede socialarbejdere gå sammen med lokale beboerforeninger, og vi har set de unge knægte, unge drenge og unge kvinder komme ind i en god løbebane, komme ind i en god aktivitet. Vi har set ungdomsklubber vokse op, vi har set engagerede, idealistiske ungdomsledere og ungdomsmedarbejdere tage sig af de unge. Og vi har pludselig set, at det kan lade sig gøre, hvis vi står sammen, og hvis vi løser problemerne i et godt, engageret samarbejde.

Der er også nogle spændende erfaringer fra Varde, som jeg hørte socialministeren berette om i dag.

Og nøglen i det hele er hver gang at få de unge i arbejde, at få dem i uddannelse, at få tegnet en fremtid og et perspektiv. Vi ved godt fra os selv, at det er det, der skal til.

Lad mig derfor slutte for mit vedkommende her i denne runde med at sige, at for at få bygget de broer og den forståelse og gjort den indsats, som jeg tror er så vigtig, er det nødvendigt, at vi alle sammen medvirker: at kommunerne er med, at amterne er med, at arbejdsmarkedet er med, fagforeningerne, arbejdsgiverne, virksomhederne, at de frivillige organisationer er med, idrætsklubberne, foreningerne, at familierne er med, at den enkelte er med, at indvandrerorganisationerne også er med, og jeg ved, at de alle sammen er indstillede derpå.

Vi har brug for at løse de reelle problemer i fællesskab, og jeg er glad for at kunne sige, at de meldinger, regeringen har fået, og som justitsministeren også vil videreudbygge, er gode. Lad os bygge broer og ikke grave kløfterne dybere.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som statsministeren var inde på, forsøges der fra nogles side at tegne et billede af, at vi lever i et land, der er præget af vold og kriminalitet. Det billede er ikke retvisende; det er et forvrænget og forkert billede, som kun er egnet til at fremkalde en ubegrundet angst og utryghed i befolkningen.

Når det er sagt, skal vi også fastslå, at vi naturligvis skal forholde os til den vold og kriminalitet, der er i samfundet. Vi skal ikke lukke øjnene for de problemer, der er, og vi skal ikke acceptere vold eller anden kriminalitet, hvad enten den begås af enkeltpersoner eller af bander. Det siger sig selv.

Derfor er vi i regeringen meget opmærksomme på, at der til stadighed sættes kraftigt og effektivt ind mod vold og anden kriminalitet. Der må sættes ind på flere fronter. Kriminalitetsproblemet og volden kan ikke, uanset hvor gerne vi ville det, løses efter én opskrift eller i ét snuptag. Indsatsen over for vold skal ligesom indsatsen over for al anden kriminalitet tilrettelægges i lyset af det kriminalitetsbillede, som rent faktisk tegner sig. Der skal gøres en målrettet indsats og ikke blot skydes tilfældigt med spredehagl.

Hvordan ser det reelle kriminalitetsbillede så ud i Danmark? Ja, situationen er den, at det samlede antal af anmeldelser for straffelovsovertrædelser er faldet i 1998 og i 1999. Kriminaliteten som sådan er således ikke steget i de senere år.

Helt den samme positive udvikling kan der desværre ikke siges at være, når det drejer sig om volden i vores samfund. Her har vi igennem 1990'erne frem til 1994 set først en stigende tendens og derefter et fald i den anmeldte vold. De seneste foreløbige tal for 1999 peger på, at vi vil se en mindre stigning, 6 pct. i forhold til 1998, i antallet af anmeldelser, men fortsat er tallet lavere, end det var i 1994, hvor statistikken toppede.

Langt hovedparten af volden i vores samfund, næsten 90 pct., er fortsat det, som normalt betegnes som simpel vold, typisk f.eks. skub, lussinger eller knytnæveslag uden alvorlige

skader, selv om det selvfølgelig er en uacceptabel optræden. Den særlig grove og alvorlige vold, den, der i normal tale karakteriseres som den vold, der begås efter straffelovens § 246, udgør stadig under 1 pct. af volden i vores samfund.

Og hvor stor en del af volds kriminaliteten i vores samfund tegner personer af anden etnisk oprindelse sig så for? Det er jo i høj grad noget, der optager forespørgerne her i dag.

En ny rapport om kriminalitet og national oprindelse, der netop er kommet her i går, tegner et billede af forholdene. Undersøgelsen er bygget op på tilsvarende tidligere undersøgelser og gør det muligt at sammenligne kriminaliteten blandt personer af dansk afstamning med kriminaliteten begået af andre end personer med dansk personnummer, dvs. indvandrere samt efterkommere af indvandrere og andre med opholdstilladelse i Danmark. Turister og asylansøgere og personer uden lovligt ophold er således ikke omfattet af undersøgelsen. Derimod omfatter undersøgelsen under begrebet indvandrere også herboende nordiske statsborgere og EU-statsborgere samt personer, der har fået opholdstilladelse her i landet som flygtninge.

Denne undersøgelse, der er baseret på tal fra 1998 og omfatter personer i alderen 15-64 år, viser, at personer af dansk afstamning tegner sig for 83 pct. af de strafferetlige afgørelser, der relaterer sig til voldsforbrydelser. De resterende 17 pct. kan altså henføres til gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere. Set i forhold til befolkningen som helhed, hvoraf gruppen af indvandrere og efterkommere udgør 7 pct., er der altså tale om en overrepræsentation blandt personer, der ikke er af dansk afstamning.

Opgjort i antal voldsforbrydelser forholder det sig således, at ca. 850 ud af knap 5.000 personer, der er blevet fundet skyldige ved strafferetlig afgørelse i 1998, tilhørte gruppen af indvandrere eller efterkommere af indvandrere.

Denne overrepræsentation af voldsforhold i gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere, som fremgår af undersøgelsen, er ikke korrigeret for alderssammensætning eller livsvilkår, herunder for bopæls-, arbejds- og sociale forhold. Ikke desto mindre understreger tallene i undersøgelsen, at der er et klart behov for en fortsat indsats over for denne målgruppe, en indsats, der er konsekvent, målrettet og bred.

Regeringen har som bekendt taget en lang række initiativer for at bekæmpe vold og kriminalitet. Initiativerne retter sig mod vold og kriminalitet, uanset hvilken befolkningsgruppe der begår kriminaliteten, og uanset hvilke livsforhold og omstændigheder der måtte ligge til grund. Hvad enten man er af dansk oprindelse eller ej, udspringer volds kriminalitet som bekendt af mange forhold; ikke to volds mænd er ens.

Derfor må indsatsen mod vold og indsatsen over for volds mændene være differentieret og bygge på den virkelighed, som både vi, voldens ofre og gerningsmændene lever i. Det er det, der er baggrunden for regeringens indsats. Det er derfor også en indsats, som er omfattende, mangesidet og afbalanceret, og som ikke har set sin lige under nogen tidligere regering.

Taler vi om de hårde kriminelle unge eller dem, der, som vi siger, er uden for pædagogisk rækkevidde, er vores svar mandsopdækning. Indsatsen mod gadebander er et eksempel på en sådan mandsopdækning. De mest aktive gadebandemedlemmer, dem, vi også karakteriserer som kernemedlemmer, skal følges tæt, og der skal slås hårdt og kontant ned over for deres kriminalitet. Er grundlaget til stede, skal de konsekvent søges anholdt, fremstillet for domstolene og frihedsberøvet.

På den måde begrænser vi først og fremmest deres mulighed for at udøve kriminalitet, men vi fjerner også deres mulighed for at påvirke de øvrige bandemedlemmer og medløbere. Og vi får skabt nogle tålelige forudsætninger for en målrettet indsats, for at kunne iværksætte en massiv politimæssig og kriminalpræventiv indsats i bredere forstand over for de unge, som stadig er inden for pædagogisk rækkevidde, som er rodløse unge, og som er unge, der har behov for at få noget at stå op til om morgenen.

Mandsopdækning er imidlertid også kodeordet for regeringens indsats mod vold i bred forstand. Det handler nemlig om en tidlig mandsopdækning for at sikre sig, at der skrives hurtigt ind og skabes sammenhæng i indsatsen, både over for den enkelte og over for grupper. Det handler også om rettigheder og pligter, som statsministeren var inde på. Det er overskriften for en lang række initiativer, som regeringen har taget og vil tage i fremtiden for at bekæmpe volds kriminaliteten.

Jeg har på grund af min begrænsede taletid ikke mulighed for at komme nærmere ind på alle disse initiativer, men jeg kan henvise

Tingets medlemmer til den redegørelse om regeringens indsats mod vold, som alle medlemmer har fået udleveret ved åbningen af Folketinget den 5. oktober sidste år.

Jeg kan også henvide til den handlingsplan, som statsministeren omtalte i sin tale, og som regeringens integrationsudvalg afleverede den 24. november sidste år. Den persongruppe, der er omtalt i forespørgslen her i dag, er nemlig sammenfaldende med den målgruppe, som handlingsplanen omhandler. Jeg skal ikke her gennemgå handlingsplanen, men blot nævne, at der som opfølgning på handlingsplanen nu er iværksat initiativer på to overordnede områder.

Det første område drejer sig om en akut indsats. Her er der iværksat fem initiativer, der har til formål at genoprette ro og tryghed i de lokalområder, der er berørt af utilpassede børns og unges kriminalitet. Det andet område drejer sig om en mere langsigtet kriminalitetsforebyggende og social indsats. Her er der iværksat ti konkrete initiativer, hvor fællesnævneren er, at vi tager fat om problemets rod.

Som statsministeren også understregede, er det afgørende for den samlede indsats, at alle – herunder kommunerne, amterne, arbejdsmarkedet, de frivillige organisationer, foreningslivet – medvirker til at løfte opgaven.

Selv om vi således er mange, der skal spille sammen om at løse problemerne, skal der samtidig ikke herske tvivl om, at politiet også fremover kommer til at spille en helt central rolle på dette område. Derfor er jeg glad for, at det er lykkedes med en ny fireårig politiaftale at få skabt nogle gode rammer for den politimæssige indsats mod bl.a. vold og bandekriminalitet i de kommende år. Det er en aftale, der som bekendt betyder, at dansk politi over de kommende år får tilført næsten 2,5 mia. kr. ekstra i forligningsperioden.

Lad nu initiativerne i integrationshandlingsplanen og politiaftalen få lov at virke. Lad dem virke sammen med de øvrige initiativer, der allerede er taget, og lad os udvikle nye initiativer i samme ånd. Lad os forholde os til de reelle problemer, og lad os møde de utilpassede unge, som det jo drejer sig om i dag, med den konsekvens og de krav og de udfordringer i både arbejds- og fritidsliv, som vi skylder både dem og os selv. Så er jeg sikker på, at den værdi, vi har i at holde Danmark som et samfund med lav kriminalitet, også er en, der kan føres ind i det næste årtusind.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt sige tak for besvarelsene både til statsministeren og til justitsministeren. Og må jeg så sige, at når nu specielt statsministeren lagde op til, at man ikke skulle hakke og rakke ned, og at det her er et trygt og ordentligt samfund, så synes jeg bestemt også, det skal være sådan. Men må jeg så minde statsministeren og også justitsministeren om, at det sådan set ikke var mig eller Dansk Folkeparti, der denne gang startede debatten; det var statsministeren og justitsministeren selv. Jeg skal henvide til nogle citater, som er meget gavnlige at have, specielt i forhold til det, som statsministeren sagde:

Det var jo sådan, at statsministeren i nytårstalen for nogle år siden lagde ud med at sige: Vi vil ikke finde os i det. Og det var volden, statsministeren henviste til.

Og så kan jeg sige, at i august måned 1999 – og det er jo ikke så mange måneder siden – sagde justitsministeren: Målet med mandsopdækningen af banderne er selvfølgelig, at hvis de unge begår kriminalitet, skal de vide, at de har politiet på nakken, og de skal vide, at vi kan få dem i retten og dømt.

I september måned 1999 sagde statsministeren: Angst for fysisk vold er noget af det værste, man kan komme ud for i et demokratisk samfund. Det er rigtigt, at statistikken viser, at der ikke er kommet mere vold i samfundet i de senere år, men normerne er i skred, selv om vi ikke kan læse det direkte ud af statistikken.

I september måned 1999 sagde statsministeren: Den grove vold kan vi ikke bare vende ryggen til. Den skal standses. Det skal være sådan, at man kan færdes i tryghed, uanset hvor man går på gaden i vores land.

I oktober måned 1999 sagde statsministeren: Den grove vold må bremses. Mennesker i Danmark kan jo ikke forstå, at vi ikke kan sikre nogle vilkår, der gør, at vi undgår de tragedier, vi ser rundt omkring.

Det er bare for at nævne nogle af de citater, og jeg kunne finde masser frem, hvor det er statsministeren, der er kommet med de her udtalelser. Og det er da klart, at man som ansvarligt politisk parti så må tage det op og drøfte det i Folketinget. Jeg vil meget gerne gøre det i en ordentlig og fordragelig tone, for det er vel det, der er meningen: at vi drøfter de her ting, og at vi finder nogle løsninger på de problemer, der rent faktisk er.

Det er jo sådan, at de ganske alvorlige forbrydelser, som disse gadebander har på samvittigheden, skal der gøres noget ved. Man kan læse i en nyudgiven rapport, som rigspolitiet har udsendt, og som tager udgangspunkt i indberetningerne fra de enkelte politikredse i august og september sidste år, at det faktisk ikke ser for godt ud. På baggrund heraf mener politiet, at der i Danmark opereres med 33 gadebander, der har 485 kernemedlemmer og 337 såkaldte randmedlemmer. Ifølge politiet består banderne overvejende af unge med anden etnisk baggrund end dansk. Ifølge politiet opererer der alene i Københavnsområdet ni gadebander med over 200 medlemmer.

Politiet betegner deres kriminalitet som meget bred, meget alvorlig. Det drejer sig f.eks. om forsøg på manddrab, kvalificeret vold, vold mod personer i offentlig tjeneste, vold mod vidner, trusler på livet, røverier og hærværk.

Det er jo altså ikke sådan småting, vi taler om. Det er ikke værtshusslagsmål. Det er det, som mange mennesker oplever mere og mere på deres egen krop, i deres egen tilværelse. De møder mennesker, der er forsamlet, bander, der virker umådelig truende, og hvor man bestemt ikke har lyst til at være på samme fortov som dem. Nogle gange – og heldigvis da de fleste – slipper man med at gå over på den anden side af gaden, men det sker altså også, at det er rene ulykker og tragedier, som efterfølger sådan et møde, hvor en aldeles uskyldig person kommer i konflikt med gadebanderne.

I Gladsaxe er der faktisk oprettet nye gadebander, i Glostrup er der alvorlige problemer med en yderst hærdet gruppe i Ishøj, i Helsingør er problemerne øget markant, Roskilde er hårdt belastet, Odense har meget alvorlige problemer, i Assens er der nye gadebander, i Sønderborg er problemerne stigende, og i både Haderslev, Randers, Aalborg og Århus er der store problemer – i Århus er der frygt for, at de er tiltagende. Og det er så ikke bare noget, jeg står og siger; det er noget, som man kan læse ud af en nylig afgivet rapport.

I Dansk Folkeparti mener vi ganske afgjort, at der skal gøres noget ved det her, og jeg vil tillade mig på vegne af Dansk Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at gadebandekriminaliteten er stigende, hvilket klart fremgår af Indenrigsministeriets rapport af november 1999 om utilpassede unge. Regeringen pålægges derfor hurtigst muligt at fremsætte forslag om

- hurtigere retsbehandling af voldssager
- styrkelse af SSP-samarbejdet
- strengere straffe for voldsforbrydelser
- nedsættelse af den kriminelle lavalder
- indførelse af muligheden for anonym vidneførsel
- styrket hjælpeindsats over for volds ofre samt
- styrket indsats til bekæmpelse af rockerbander og indvandrerbander.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Da jeg kan forstå på ordføreren for forespørgerne, at Rigspolitichefens rapport om gadebander fra september 1999 skal være et vigtigt dokument i dagens forhandlinger, så synes jeg, at det skal oplyses over for Folketinget, at i den rapport, som Rigspolitichefen har udarbejdet på min foranledning, da jeg i eftersommeren bad ham om at lave en ny status, sådan som han havde gjort det på min foranledning i 1997-98, kunne Rigspolitichefen oplyse følgende – det fremgik ikke så meget af fru Pia Kjærsgaards indlæg her:

Situationen er den samme, som den var i 1997-98. Der er ikke en ny vækst. Det er ikke, som fru Pia Kjærsgaard her fik beskrevet det, som om der er sket en eksplosion i udviklingen af gadebander siden den første redegørelse fra Rigspolitichefen.

Og man skal også huske på, at det ikke er et dansk politi, der står hjælpeløst og er opgivende over for gadebandeproblemet. Tværtimod illustrerer redegørelsen fra Rigspolitichefen, at dansk politi faktisk vurderer, at den indsats, man satte i gang på baggrund af den første redegørelse fra Rigspolitichefen, virker. Den mandsoptdækning, den målrettede indsats over for kernemedlemmerne, det, der gør, at man får dem væk fra gaden, ved at de bliver fremstillet for retten og bliver fængslet, gør, at man kan komme i gang med den store, brede og målret-

tede indsats for arbejde og uddannelse, alt det, som ligger i SSP-aktiviteterne, og at det virker.

Derfor er jeg glad for, at et ansvarligt flertal i Folketinget gav politiet mulighed for over den næste fireårige periode at holde fast i den linje, den målrettede indsats med mandsopdækning, der giver mulighed for, at politiet sammen med de sociale myndigheder, sammen med foreningerne, sammen med alle de positive kræfter, som er i det danske samfund, kan sikre, at gadebandeproblemet er noget, vi kommer til livs i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da jeg for snart længe siden bad om ordet, var det for at bringe en efterlysning, fordi jeg så, at statsministeren forlod Folketingssalen, men nu har jeg til min store glæde set, at statsministeren er kommet igen, og så vil jeg bare stilfærdigt, belært af tidligere erfaringer, udtrykke ønske om, at statsministeren vil blive under hele forhandlingen.

Og så kan jeg sige om det forslag til vedtagelse, der er fremsat, at den kriminelle lavalder ligger fast for Venstres vedkommende, så vi kan ikke stemme for det forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er jo godt, at der er så flere – indtil videre to damer – der kan holde fast i statsministeren, for selvfølgelig skal statsministeren være her til en besvarelse. Jeg undrede mig altså også såre, da jeg skulle op og besvare og så, at statsministeren ikke var til stede, men jeg er glad for, at han så kom umiddelbart inden.

Må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at den pind trækker vi i vores forslag til vedtagelse. Så går jeg ud fra, at Venstre gerne vil stemme for:

Formanden:

Fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

I Socialdemokratiet hverken kan eller vil vi acceptere vold eller anden kriminalitet, uanset om den begås af bander eller af enkeltpersoner. Derfor forholder vi os også til den vold og kriminalitet, der rent faktisk er i samfundet.

Tilsvarende er vi os det ansvar bevidst, vi har som parti og som medlemmer af det her Ting, et ansvar, som alle 179 medlemmer bør have.

Det er det ansvar, der ligger i, at vi ikke fremkalder en ubegrundet frygt og angst i befolkningen ved at skabe et forkert billede af situationen.

Vi lever ikke i et land præget af vold og kriminalitet. Danmark er et godt og trygt land at leve i. Man kan selvfølgelig altid spørge: Kan det ikke blive bedre? Jo, det kan det, og det er dét, vi hele tiden skal arbejde for, således at u hensigtsmæssige ordninger afskaffes og nye kan etableres, når der er behov for det. Det er den arbejdsfacon, vi i Socialdemokratiet mener skaber de bedste resultater, og det er den, vi til stadighed vil gå efter.

Derfor er vi også i Socialdemokratiet godt tilfredse med de mange initiativer, der op igennem 1990'erne er taget, initiativer, der retter sig mod vold og kriminalitet, uanset hvilke befolkningsgrupper der begår kriminaliteten, og uanset om man er af dansk oprindelse eller ej. Indsatsen har været konsekvent, målrettet og bred.

Vores menneskesyn betyder, at der naturligvis skal være klare grænser for vores tolerance. Den sunde tolerance hviler på selvrespekt og har altid klare grænser og er til syvende og sidst et udtryk for sand solidaritet og humanisme. Vores menneskesyn bygger på respekten for mennesket og viljen til at skabe lige muligheder for alle. Alle mennesker må have lige ret, uanset køn, race og tro, og vores mål er at frigøre mennesker, sikre deres tryghed og give dem mulighed for frit at bestemme deres liv i ansvarlighed over for sig selv og over for fællesskabet.

Menneskets værdighed skal respekteres. Derfor skal vi værne om retssamfundet og de grundlæggende menneskerettigheder. Rettigheder giver frihed, frihed fra undertrykkelse og frygt, men rettigheder kræver selvfølgelig også, at man tager et ansvar.

Et moderne vælfærdssamfund med tryghed og frihed for alle borgere vil kunne udfolde sig, når alle føler et ansvar, et ansvar for deres egen tilværelse, men samtidig også over for alle andre.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi skal være ens. Tværtimod er det en stor rigdom, at mennesker er forskellige. Men sammenholdet mellem mennesker tror vi er den vigtigste drivkraft for fremskridt og også det bedste værn mod uret. Solidaritet er også en aktiv afstandtagen fra racisme og fremmedhad. Det er ikke igennem den ene kulturs kamp mod den anden,

men gennem en fælles, aktiv indsats, vi kan hjælpe hinanden til fortsat at opnå resultater.

En succesrig integration forudsætter positiv medvirken både fra samfundet og fra de fremmede, og jeg vil også godt understrege, at vi er enige i den linje, der ligger: at forudsætningen for rettigheder er, at man lever op til de krav og pligter, der stilles til den enkelte. Fribilletter duer ikke i den sammenhæng.

Med det udgangspunkt her betyder det også, at vi alle har et ansvar. Vi har alle et medansvar for, at enkeltindivider og forskellige grupper af forskellige årsager ikke kommer udenfor, enten fordi de presses ud, eller fordi de måske aldrig har tilegnet sig samfundets almindelige normer og omgangsformer.

Det betyder også, at vi ikke, uanset hvem der begår kriminaliteten, vil acceptere det. Derfor vil vi f.eks. heller ikke acceptere, at autonome forsøger at sætte deres egen dagsorden, eller at gadebander eller de utilpassede unge, som debatten drejer sig om her i dag, hænger.

Netop derfor finder vi også, at den linje, der er lagt op igennem 1990'erne, og som de socialdemokratiske ledede regeringer har lagt, har været helt rigtig. Aldrig tidligere har der været sat så meget fokus på dette område, og aldrig tidligere har der været sat så meget i gang som i de her år.

Strategien har været og er klar: Vold og kriminalitet skal tages i opløbet gennem en samlet, koordineret indsats over for den enkelte, en indsats med både sociale, præventive og straffende virkemidler. Det er den kurs, der siden 1993 og videre op igennem 1990'erne nu bliver ført videre med det netop indgåede politiforlig og integrationshandlingsplanen.

Lad nu de mange initiativer få lov til at virke, og lad os så i fællesskab vise, at Danmark er og fortsat vil være et trygt land med plads til alle.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg lyttede meget interesseret til den socialdemokratiske ordførers tale her, som jo var fyldt med udtryk som, at nu skal der gøres noget, nu skal der være konsekvens, nu skal de kriminelle lære at have et ansvar og føle et ansvar, med ord som respekt og konsekvens.

På den baggrund synes jeg, det er passende allerede på nuværende tidspunkt at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i indeværende folketingssamling at fremsætte lovforslag med følgende konsekvenser:

- Alle, der begår en eller flere kriminelle handlinger, skal straffes første gang, og hver gang det sker.
- Har en kriminel undtagelsesvis nået at begå flere kriminelle forhold inden domsafsigelse, skal der ikke gives mængderabat, tværtimod skal der dømmes for alle forhold plus en til lægsstraf for seriekriminalitet.
- Prøveløsladelse skal kun kunne finde sted én gang i den kriminelles liv.
- Såkaldte desperadoer, der begår stribevis af kriminelle handlinger, og som ikke kan bringes til fornuft med eksisterende foranstaltninger, skal afsondres på særlige, lukkede opdragelsesanstalter, indtil de kan opføre sig ordentligt.
- Udlændinge, der begår grovere kriminalitet, skal udvises af Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 45).

Det forslag til vedtagelse vil jeg gerne fremsætte, for det falder meget godt i tråd med i hvert fald det, som den socialdemokratiske ordfører ønskede at give udtryk for, og så må vi se, hvor langt det holder.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har været meget interessant her gennem det sidste halve års tid at opleve regeringens sikkurs på utallige politiske områder. Snart mener man det ene, snart mener man det andet. Pludselig har vi et stort problem inden for et eller andet område. Den næste dag betyder det ikke rigtig det store. Det har vi set på ældreområdet, og det har vi også set på f.eks. retsområdet, som vi diskuterer her i dag med hensyn til bandekriminalitet.

Nu kan vi høre fra både statsministeren, justitsministeren og fru Lissa Mathiasen, at vi skal have det indtryk, at vi bor i et trygt og godt samfund, og at vi ikke skal fremkalde frygt osv. – underforstået, at det altså er det, Dansk Fol-

keparti gør, når vi bl.a. rejser en forespørgsel som den her.

Så bliver jeg nødt til at spørge fru Lissa Mathiasen, om statsministeren skabte sådan en frygt, fremkaldte frygt, da man i B.T. søndag den 12. september sidste år kunne læse:

»Kun et sygt samfund accepterer volden.« Med den klare salut forsøger statsminister Poul Nyrup Rasmussen at blæse nyt liv i den ikke særlig vellykkede socialdemokratiske kamp mod volden.«

Og senere:

»Jeg vil gerne give et håndslag til Odenses borgmester Anker Boye. Vi vil sende et signal om, at vi ikke vil tillade sådanne tilstande i vores byer«, forsikrede Nyrup.«

Var det at fremkalde frygt, det, statsministeren gjorde her, eller var det at fokusere på nogle problemer, som er i det danske samfund, og som Folketinget bør tage et ansvar for at løse?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det ville ikke alene være uklogt, men også direkte forkert, hvis ikke man anerkendte – det gjorde jeg i min tale, og det har såvel statsministeren som justitsministeren også anerkendt – at der er voldelige ting og der er kriminalitet, som vi ønsker at gøre op med. Det er det, man har gjort, som jeg også sagde i min tale, fra 1993 og fremefter helt konsekvent.

Det, som jeg synes er væsentligt, er på den ene side at få sagt, at der er lagt en linje fra 1993, og at den linje er vi enige i, og på den anden side, at vi så til gengæld, også med baggrund i det, som jeg tror de fleste er klar over er kommet her på det sidste i det her folketingsår, såvel regeringens initiativer mod volden som regeringens initiativer over for utilpassede unge, nu også giver en mulighed for at lade det virke.

Skulle der vise sig behov for at gå ind yderligere i forhold til tilpasninger, så tror jeg, vi har vist netop i den periode fra 1993 og frem, at det er vi parate til, og jeg mener også, at regeringen har vist, at det har den været parat til. Og det er den linje, der er lagt – i stedet for bare at male en utryghed op, som ingen har brug for.

Man kan spørge: Hvem har brug for i den danske befolkning at få en utryghed skabt, som ikke findes?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Min påstand vil omvendt være, at det, Socialdemokratiet og regeringen forsøger nu, er at sløre sandheden og derigennem skabe falsk tryghed.

Jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen: Hvorfor kunne pressen efter den socialdemokratiske kongres i Odense i efteråret skrive, at den eskalerede bandevold var det altoverskyggende tema for Nyrup, da han lørdag åbnede Socialdemokratiets kongres i Odense sammen med godt 800 delegerede? Hvorfor kunne pressen skrive det, hvis det var, at statsministeren ikke mente, det var noget problem, at vi skabte en falsk utryghed i befolkningen?

»Her går det jo godt. Vi har et trygt og rart samfund. Alt er på sin plads.« Hvis det var det budskab, man ønskede at give, hvorfor var det så det, jeg lige har citeret, pressen kunne beskrive fra den socialdemokratiske kongres?

Var det kun, fordi det lige var oppe i tiden? Var det kun, fordi man lige diskuterede det i pressen? Var det, fordi pressen interesserede sig for det? Var det derfor, regeringen og Socialdemokratiet tog det op, eller var det, fordi der er nogle reelle problemer, som Socialdemokratiet i dag forsøger at negligere?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Eller var det måske, fordi Dansk Folkeparti havde temaet på årsmødet for godt et år siden, altså ikke på det sidste, men på det forrige?

Det er jo helt typisk for Socialdemokratiet, at man flintrer rundt, alt efter hvordan debatten er. Og det, der er mit råd til Socialdemokratiet, og det, vi gerne vil have svar på her i dag, er: Hvad mener man egentlig? Mener man det, som statsministeren og justitsministeren har udtalt til medierne, eller mener man det, som man har sagt fra talerstolen her i dag: Det går jo egentlig meget godt. Danmark er jo sådan et trygt lilleputsamfund. Der er jo ikke rigtig de store problemer.

Hvad er meningen?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FR1):

Jeg kan forstå på fru Lissa Mathiasens fortsatte linje i samme spor, at Socialdemokratiet støtter Frihed 2000's forslag til vedtagelse, om end det ikke blev sagt direkte, og det vil jeg gerne have lov til at takke for.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Fru Pia Kjærsgaard havde et spørgsmål. Jeg tror, det var rettet til mig. Hvad er egentlig meningen, spurgte fru Pia Kjærsgaard, og det vil jeg meget gerne svare på.

Meningen, som jeg ser det, med debatten i dag, er at diskutere de reelle løsninger, løsningsmulighederne på reelle problemer, som optager mennesker. Det er ikke så meget at smide citater i hovedet på hinanden. Det kan enhver gøre, og det kunne jeg såmænd også godt stille op med.

Nej, meningen i dag synes jeg er: Hvad kan vi gøre? Hvordan samarbejder vi for at få løst de problemer, der er? Og dér mener jeg, at vi har nogle gode erfaringer. Vi ved fra en række gode erfaringer, hvordan vi kan løse nogle af de her problemer, og det er det justitsministeren og regeringen lægger op til, og det synes jeg er den gode tilgang.

Tænk, hvis vi kunne konkurrere herinde i dag om: Hvem har de bedste erfaringer? Hvem har de bedste eksempler? Hvem ved, hvad det er, der virker? For vi er jo alle sammen enige om, at volden skal standses, og den bedste måde at få den standset på er for det første ved at få de unge i arbejde, få dem i idrætsklubber, få dem ind i samfundet, og for det andet ved at få forebygget på en god og på en dansk måde. Det er den danske måde, vi skal løse de danske problemer på.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Først må jeg jo skuffe hr. Tom Behnke, hvis jeg på nogen måde skulle have sagt noget, som kunne misforstås i den retning: Nej, naturligvis kan vi ikke støtte det forslag til vedtagelse.

Så vil jeg da godt sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg egentlig synes, det er dejligt, ikke bare at vi kan konstatere, at vi heldigvis ikke har en så utryk hverdag, som man prøver fra Dansk Folkeparti at give indtryk af, men også, at det ikke er ret længe siden – det er faktisk lige her for nylig – man fra Copenhagen Capacity er kommet med en ny lille folder, hvor man på baggrund af en undersøgelse, der er lavet på University of Pennsylvania af R. Estees, siger på den ene side med hensyn til, hvordan Danmark ligger, hvad angår det bedste sted at leve, at dér ligger vi på førstepladsen, og på den anden side med hensyn til, hvordan Danmark har det i forhold til sammenlignelige lande med hensyn til ikke bare at leve, men

også at arbejde, at dér ligger vi også på førstepladsen.

Og så går man ind og spørger, og det er vel det, der er mest interessant i forhold til debatten her: Hvordan har man det så i Danmark i forhold til sammenlignelige lande, Sverige, Holland, Irland, England, Belgien, Frankrig, Tyskland, med hensyn til den enkelte persons oplevelse af tryk i forhold til at leve her i landet? Hvem ligger på førstepladsen? Det gør Danmark.

Så det er dejligt at kunne konstatere, at vi ikke er de eneste, der mener, at vi faktisk har et godt og trykt land, men selvfølgelig forbliver det også kun godt og trykt, hvis vi hele tiden tør tage fat dér, hvor vi ser at der er problemer, der skal løses.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er statsministeren jo ikke den, der normalt går af vejen for at rive nogen i næsen med citater, så jeg troede, det var et synspunkt, statsministeren havde, at det var på sin plads at konfrontere hinanden med, hvad man tidligere har sagt.

Og jeg må altså stadig væk sige, at jeg står fuldstændig uforstående over for den linje, man vælger at lægge her ved debattens start, set i forhold til det, Socialdemokratiet gjorde i forbindelse med sin kongres sidste efterår. Men det var måske noget med, at det var lidt mere oppe i tiden og medierne fokuserede lidt mere på det, og så ville man sådan gerne give udtryk af rigtig at være handlekraftig.

Må jeg så sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg i virkeligheden tror, at den dansker, der bliver udsat for et røverisk overfald, eller den pige, der bliver udsat for en voldtægt, er fuldstændig hamrende ligeglad med, hvor mange episoder der er i Holland eller Irland eller for den sags skyld i et tredje land.

Den person oplever det overgreb mindst lige så tyngende som den person, der oplever det i Irland, og derfor skal vi slå ned på det, og så er spørgsmålet: Er vores udgangspunkt, at der er for meget vold og kriminalitet i det danske samfund? Og hvis ja: Hvad gør vi så ekstra for at sætte ind over for det? Og dér vil jeg altså gerne give statsministeren ret: Dér handler det selvfølgelig om, at vi prøver at finde nogle løsninger for en forstærket indsats over for det problem.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er ingen slingrekurs. Der er en fast målrettet indsats fra regeringens side. Tiden tillader jo ikke, at vi under debatten gennemgår, hvad vi har sat i gang. Det kan hr. Thulesen Dahl og andre læse i den redegørelse om regeringens initiativer imod vold, som regeringen afgav til Folketinget ved Folketingets åbning her i oktober måned sidste år.

Regeringen fastholder den indsats, og det virker. Det virker, når vi har mulighed for at spille sammen med dem ude i det åbne land. Lad mig bare nævne to eksempler:

Alle kan huske – har det på nethinden – Nørrebro i brand for 2 år siden. Da gik Københavns Politi ind efter samråd også med regeringen og i samspil med regeringen og sagde: Nu vil vi gå efter den hårde kerne, nu skal det her bringes til ophør. Sammen med kommunen gik man så ind og fik kortlagt alle dem, der var medløbere til de bande problemer, der var på Nørrebro. Med en målrettet indsats, som blev understøttet af Socialministeriets midler, men også med en politimæssig indsats, fik man halveret kriminaliteten på Nørrebro på bare 1 år.

Et andet eksempel: Randers var for 2 år siden hærgnet af bandekriminalitet: »Serberrussere«, »H2O'ere«, »Vandpytter« og hvad de ellers blev kaldt de her gadebander, som var ganske almindelige unge danskere, men også nogle tilløbere af anden etnisk oprindelse. Med en målrettet indsats, som vi understøttede fra regeringens side gennem Voldssekretariatet under regeringen, og med en målrettet indsats også fra lokalsamfundet gennem borgerne i Randers, der gik i gang med at lave Natteravne-projekter for at være ude og se, hvad deres børn og unge gik og lavede, og hjælpe dem igennem nattelivet, når de var ude og skulle more sig, har man fået fjernet de problemer, man havde i Randers.

Vi kan godt løse de her problemer, når vi gør, som statsministeren appellerede om: Vi løser dem konkret, vi er fælles om det, og vi puster ikke bare til en angst og nervøsitet, hvilket er så nemt, men som jo på en og anden vis heller ikke fører til noget resultat.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg tillod mig at nævne nogle af de ting, der stod i den lille folder fra Copenhagen Capacity, var det selvfølgelig, fordi jeg synes, det er rart at se, at man også uden for det her hus rent fak-

tisk mener, at vi har noget, som er værd at sælge Danmark på, og at vi er enige i det.

Så vil jeg godt sige, at jeg da er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at for den unge pige, der bliver overfaldet, voldtaget eller på anden måde forulempet, er det sådan set underordnet, hvordan volden ser ud i Irland, Frankrig eller så fremdeles, og det er sådan set givetvis også underordnet for den unge pige, hvor mange andre der herhjemme måtte blive slået ned.

Men i modsætning til, hvad hr. Thulesen Dahl siger, så er det ikke underordnet for os, at den ene unge pige – eller hvor mange det nu drejer sig om – bliver slået ned herhjemme. Alt andet ville være grov manipulation at sige. For os er det afgørende, at der bliver grebet ind. Det er det, vi har sagt siden 1993, og vi ønsker den konsekvente linje, vi ønsker konsekvens med hensyn til den politik, der skal være på det her område. Men derfra og så til at påstå, at vi har et samfund, som i højere og højere grad er skabt af utryghed, er ikke et rimeligt billede at tegne af det her samfund, for det dækker det ikke.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Emnet for dagens forespørgsel er jo en naturlig fortsættelse af statsministerens åbningstale, men siden er der ikke sket så meget. Jo, der er en lang række ministre, der har udarbejdet rapporter. Der er faktisk ingen grænser for, hvad vi har fået af rapporter om indvandrevold og kriminalitet i øvrigt, og det er sandt at sige ikke opbyggelig læsning.

Volden ligger fortsat på et alt, alt for højt niveau, og udlændinge er stærkt overrepræsenteret blandt gerningsmændene. Det er den virkelighed, vi må forholde os til, og den er skræmmende. Hvad enten volden udøves af bander bestående af danskere eller af udlændinge, så er vold aldeles uacceptabel, og der gælder ingen undskyldninger og forklaringer om dårlige sociale forhold og udstødelse af samfundet. Vold kan og skal ikke undskyldes.

Vi har fået et styrket politi, og det er der god brug for. Der er brug for, at de unge kriminelle bliver stoppet i deres kriminalitet og omgående mærker konsekvenserne af de begåede forbrydelser. Blødsødenhedens tid må være forbi. Et flertal i Folketinget har i alt for lang tid forsøgt at komme med forklaringer på kriminalitet uden handling.

Mange indvandrere kommer fra kulturområder, hvor strafniveaulet ligger langt højere end i Danmark. Det er vigtigt, at vi her fra Folketinget sender den melding til unge kriminelle, at vi ikke vil acceptere kriminalitet og ballade.

Sociale myndigheder har i årevis, når det gælder udlændinge, vist alt for megen håndskyhed i stedet for håndfast at gribe ind, hvor der i virkeligheden var tale om omsorgssvigt.

Der skal i det hele taget vises langt mere fasthed og konsekvens. Der skal sættes langt mere effektivt ind over for gadevold og bandekriminalitet, og voldsmændene skal mærke samfundets afsky. Bataljer som dem, vi har set bl.a. i Odense og på Nørrebro, skal nedkæmpes omgående. De skyldige skal hurtigst muligt stilles for retten og omgående indsættes til afsoning. Og jeg vil sige det ligeud: Når det gælder udvisning på grund af personfarlig kriminalitet og narkokriminalitet, ønsker vi med respekt for internationale konventioner så skrappe regler som overhovedet muligt.

Vi ønsker i Venstre, at straffen for gadevold skal være strengere. Vi synes, vi lader de mennesker, der kommer fra kulturer med strengere straffe, i stikken ved bare at lade stå til.

Det personlige ansvar for egne handlinger skal i meget højere grad fremhæves. Men det skal også fremhæves, at lediggang er roden til meget ondt. Det gælder om at få de unge i arbejde.

Vi tager afstand fra positiv særbehandling af udlændinge på arbejdspladsen; det vil bare gøre skellene større. Men det er ufatteligt, at regeringen, der taler som meget om, at vi skal tage særlige hensyn til udlændinge, i regeringskontorerne har ansat så få udlændinge. Se så at komme i gang, frem for at være klog og hellig på andres vegne!

Det samme gælder de erhvervsfolk, der er så gode og så moralske, at de kan tillade sig at kalde amter svinehund. De kunne passende starte med selv at ansætte nogle af de mange arbejdsløse unge udlændinge.

Jeg bliver forstemt, når jeg kører med en taxachauffør uddannet på Danmark Tekniske Højskole, der aldrig har været kaldt til ansættelsesamtale inden for sit fag, fordi han har et fremmed navn. Det kan vi ikke være bekendt.

Et led i kriminalitetsbekæmpelsen er også, at vi bruger ressourcerne hos de unge, uanset hvem de er og hvor de kommer fra, men ikke ved tvang, men ved sagligt at udvælge de bedst kvalificerede.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne stille fru Birthe Rønn Hornbech et spørgsmål med hensyn til udvisning af udenlandske statsborgere fra Danmark: Vi har en lovgivning, som vi regnede med ville skabe udvisningsdomme i et større antal, også for et par stykker, hvor udvisningen er blevet underkendt af Højesteret under henvisning til internationale konventioner, som jeg kunne forstå det. Og dér vil jeg spørge Venstres ordfører – også i lyset af, at fru Birthe Rønn Hornbech har udtalt, at de konventioner ikke skal være sådan en tredje religion – hvad Venstre agter at gøre i forhold til konventioner, som forhindrer os i at udvise danske eller udenlandske statsborgere, som vi ellers mener det ville være fornuftigt at udvise.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke gå ind i detaljerne i fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, men blot sige, at for mig er det indlæg, som vi hørte fra Venstres side her, en skuffelse på den måde, at efter min opfattelse burde et parti, som kalder sig selv liberalt, ikke kunne fremlægge en tale af den art, som vi var vidne til her i dag.

Jeg synes, det er meget væsentligt at få konstateret her i Folketinget i dag, hvilke partier der lader sig drive med af den kampagne, som Dansk Folkeparti fører, og som bygger på en appel til fremmedhad og frygt i befolkningen.

Der er mange uenigheder mellem Enhedslisten og Venstre, men det er alligevel en skuffelse for mig at høre, hvordan Venstre nu lægger sig i kølvandet på Dansk Folkeparti og forsøger på at kappes med det i den konkurrence om at stille forslag af den art.

Jeg håbede egentlig ikke, det var kommet så vidt, men så må vi prøve i debatten i dag at få afklaret, hvilke partier det er, der vil følge Dansk Folkeparti den vej ud.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde: Volden skal og kan ikke undskyldes.

Det er jeg enig i. Men, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, den kan måske forklares.

Fru Birthe Rønn Hornbech taler også om omsorgssvigt over for unge.

Det er en kendt sag, at en høj arbejdsløshed ikke kun i Danmark, men også andre steder blandt indvandrere og andre etniske grupper,

marginaliserede i et samfund, ofte betyder, at en voldsprocent eller en kriminalitetsprocent er højere end blandt den del af befolkningen, som har fast tilknytning til stedet.

Og derfor bliver jeg nødt til at spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvad kan Venstre byde på af forslag til at nedbringe den høje arbejdsløshed blandt indvandrere og deres efterkommere?

Det ville være rart at høre nogle konstruktive forslag fra Venstres ordfører, så vi i fællesskab kan løse den del af problematikken, som hedder, at en stor del af den gruppe, vi taler om i dag, er marginaliserede ud i en arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil tillade mig at betegne hr. Keld Albrechtens indlæg som rent vrøvl. Venstre siger det, vi har sagt i masser af år, også forud for stiftelsen af Dansk Folkeparti.

Med hensyn til udvisningssagerne har vi stedse ønsket så skrappe regler som overhovedet muligt, og det gør vi stadig væk.

Vi har nu fået forskellige højesteretsdomme, og jeg har forstået det sådan, at Rigsadvokaten med vilje – det er også det, han er ansat til – fører sagerne til Højesteret for at prøve at se, hvor grænserne går. Og så kan jeg da godt allerede her på stedet opfordre justitsministeren og indenrigsministeren til at komme med en redegørelse – men det vil jeg egentlig tro at de gør af sig selv – for at se: Hvordan ser det så ud, når vi har fået et antal såkaldte prøvesager?

Men hvis det viser sig, at alle sager er begrundet med, at vi ikke kan gå videre på grund af internationale konventioner, så må vi jo tage bestik ud fra det. Vi har ikke nogen ønsker om at overtræde internationale konventioner, men det er da muligt, at vi vil forsøge at få lavet nogle om. Hvad ved jeg om det? Men jeg synes, det er rimeligt, at vi får gennemgået materialet, før vi lægger os fast på lovændringer.

Med hensyn til hr. Svane vil jeg sige: En af de ting, vi er meget optaget af med hensyn til beskæftigelse af unge, er meritoverførsel – tror jeg, det hedder; nu er jeg jo ikke særlig kyndig på det uddannelsesmæssige område. Og så er der jo altså ikke andet end at sige, hvor man færdes: Jamen det er dog uforståeligt, at man hele tiden skal møde udlændinge med gode uddannelser, som ikke kan få arbejde. Man kan jo ikke andet end at appellere om det. Vi vil

ikke gå ind for tvang og positiv særbehandling; vi tror, at det skader mere, end det gavner.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men bortset fra det dér uafklarede spørgsmål om konventioner og udvisningsdomme synes jeg faktisk, det var en ganske udmærket tale, fru Birthe Rønn Hornbech holdt. Det, jeg bare manglede et svar på, var, om fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre kan stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse med det tilsagn, som jeg gav om, at spørgsmålet om den kriminelle lavalder bliver pillet ud. For fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at det var det eneste punkt, der ikke passede Venstre.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg troede, at fru Birthe Rønn Hornbech mente, at det var enhver leders ret og pligt at gå foran, men jeg kan forstå, at man ikke som Dansk Industris direktør må gå foran og påkalde sig muligheden for at få en anstændig tone i dansk politik.

Jeg vil så godt spørge: Hvordan vil fru Birthe Rønn Hornbech gå foran i forsøget på at få arbejdsgivere til at ansætte folk fra etniske minoriteter med danske uddannelser med høje karakterer, men som bare har et forkert navn? Det handler ikke altid om, at man har fået en uddannelse fra et andet land og har problemer med meritoverføring. Det handler også om, at man har fået en uddannelse på et dansk universitet, men hvor man bare ikke kan få lov til at få et arbejde, hverken på en offentlig arbejdsplads eller på en privat arbejdsplads. Hvordan vil fru Birthe Rønn Hornbech gå foran dér?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech taler om øget konsekvens og siger, at man ikke vil finde sig i det, og at det er uacceptabelt. Altså det siger mine vælgere i Sønder Storkreds også. Det synes jeg også, det synes vi også i Socialdemokratiet. Det afgørende spørgsmål er vel: Hvad er det så for forslag, der skal løse det? Og jeg vil gerne spørge: Er fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre enige i den strategi, som statsministeren og justitsministeren har lagt op til for at løse de problemer, eller hvad mangler i givet fald?

Og det andet spørgsmål, som jeg noterede: Jeg synes, det er positivt, at fru Birthe Rønn

Hornbech siger, at vi ikke kan være bekendt, at der er folk, der går rundt her og er kvalificerede til et job, men som ikke kan få det. Kan vi betragte det som et tilsagn om, at Venstre aktivt vil gå ind i et stykke arbejde for at styrke integrationen af folk, som i dag besidder kvalifikationer, men som rent faktisk er holdt uden for arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen vi kan jo ikke i Venstre være uenige i alle de tiltag, der er blevet iværksat gennem årene, og alle de rapporter, der er skrevet. Men det er altså ikke nok. Vi er nødt til at sige, at der er ting, vi ikke vil finde os i, og det skal siges højt. Det nytter ikke noget, som hr. Henrik Svane gør, at tale om, at vi skal forklare – jeg vil kalde det bortforklare – vold. Det må være slut.

De, der taler med udlændinge fra andre kulturregioner, ved jo godt, at stod det til dem, så skulle vi indføre langt hårdere straffe, og så skulle vi smide mange flere ud af landet. Det er jo det, udlændinge med arbejde fortæller mig at de ønsker. Og der er udlændinge og kultursociologer, der ønsker to retssystemer og ønsker, at udlandske forældre skal have lov at tæske deres børn. Der vil jeg godt sige, at det ønsker vi ikke.

Vi skal have ét retssystem, men vi er altså nødt til at tage bestik af virkeligheden og gøre os klart, at der er mange unge og mange forældre i indvandrerfamilier, der ikke fatter det retssystem, der er i Danmark, og som synes, at der er alt for milde konsekvenser. Og det efterlader et indtryk af, at man kan te sig, som man vil, og det er til skade for os alle og til skade for forholdet mellem danskere og udlændinge.

Og jeg kan jo kun sige det igen og igen, at der er skabt et forkert klima, hvor unge udlændinge er blevet ladt i stikken, fordi de troede, de kunne te sig, som de ville, takket være et flertal herinde i Folketinget.

Jeg vil ikke til hr. Larsen-Jensen give nogle konkrete tilsagn om, hvilke lovforslag vi f.eks. kunne stemme for. Men det, vi jo kan gøre, når vi er politikere og dermed tilhører landets ledelse, er jo, at vi kan sige vores mening, hvor vi færdes. Jeg har gjort det i 10 år i erhvervskredse. For jeg finder det helt forunderligt, at nogen arbejdsgiver vil si ansøgere fra, bare fordi de har et andet navn. De risikerer jo at udelukke det mest kvalificerede.

Og den undren vil jeg have lov at blive ved med at viderebringe, men jeg går altså ikke ind for tvang. Det gjorde jeg heller ikke dengang, vi diskuterede præcis de samme spørgsmål i 1960'erne og 1970'erne med hensyn til kvinder på arbejdsmarkedet. Jeg ser præcis på det, som jeg gjorde dengang.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der er hele syv anmodninger om korte bemærkninger. Nu kan jeg se, der lige pludselig er otte. De næste tre bliver hr. Lars Kramer Mikkelsen, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Henrik Svane i nævnte rækkefølge.

Værsgo.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, jeg må jo erkende, at det hjalp lidt med den sidste bemærkning fra fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg ville nemlig forinden have spurgt, hvor forskellen er på Venstres og Dansk Folkepartis holdning i denne her sag, men nu kan jeg godt høre, der har sneget sig noget ind her i det sidste indlæg. Den var sværere for mig at se og høre end efter det forrige indlæg, det vil jeg godt erkende.

Lediggang er roden til alt ondt. Det er vi i Socialdemokratiet fuldstændig enige i. Vi mener også, at den beskæftigelsespolitik, der er ført, rent faktisk også vil kunne forbedre disse her forhold. Det ser vi også der, hvor jeg kommer fra. Jeg er valgt i bydelen Tingbjerg i København, og jeg vil godt sige, at der taler det sit tydelige sprog, at regeringens beskæftigelsespolitik hjælper.

Dansk Folkeparti ønsker ikke integration via arbejdspladser og arbejde til vores indvandrere, men hvordan stiller Venstre sig til det problem? Det fik vi så svar på. Venstre ønsker, at vores indvandrere skal have arbejde, og det vil jeg da så sige, at jeg er glad for; men jeg synes, det vil le klæde Venstre at tage afstand fra nogle af de synspunkter, som i øvrigt ligger i den her debat, som Dansk Folkeparti har rejst.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu må vi jo spørge og ikke debattere med hinanden, men Dansk Folkeparti har såmænd ikke noget imod, at folk med udenlandsk statsborgerskab kommer i arbejde, men vi er imod en positiv særbehandling af de grupper. Det er sådan set den afgørende forskel mellem det, re-

geringen har præsenteret, og det, Dansk Folkeparti ønsker. Det skal ske helt naturligt ved, at der er arbejdsgivere, der efterspørger arbejdskraften.

Men jeg vil bare lige minde fru Birthe Rønn Hornbech om, at hun slet ikke svarede på spørgsmålet om forslag til vedtagelse, som fru Pia Kjærsgaard rejste før, og jeg fik i øvrigt et meget uldent svar på spørgsmålet om konventionerne, hvor fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det da er muligt, at Venstre vil forsøge at få lavet konventionerne om. Sagen er, at hvis man ønsker så skrappe regler som overhovedet muligt i forhold til udvisning af udenlandske statsborgere, der begår kriminalitet i Danmark, så må vi vel også tage en virkelig indholdsrig diskussion om konventionerne, hvis konventionerne forhindrer os i at udvise nogle udenlandske statsborgere, som vi ellers synes, det er ret og rimeligt at udvise.

Hvad gør vi så med hensyn til de konventioner? Hvorfor har man travlt med at ændre grundloven af 1953, mens flygtningekonventionen af 1951 står fast? Det virker jo ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at vi ikke vil gå ind for tvangsforanstaltninger over for erhvervslivet.

Jeg bliver nødt til at spørge igen. Jeg synes, det er lidt ynkeligt, hvis vi ikke kan få lidt flere ideer fra Venstres ordfører med hensyn til det spørgsmål, jeg stillede i første omgang: Hvad kan Venstre byde på af forslag til at nedbringe den høje arbejdsløshed blandt indvandrere og deres efterkommere? Når jeg spørger på den måde, er det, fordi der findes mange også udenlandske undersøgelser, som viser, at der, hvor arbejdsløsheden er størst, har man også nogle store problemer med folks måde at begå sig på i et samfund, herunder at de kommer til at overskride nogle tærskler for kriminalitet osv.

Hvad vil Venstre byde på?

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Henrik Svane spørger, hvordan man får udlændinge i arbejde. Ja, det var hr. Henrik Svane og Venstre jo fuldkommen enige om for et år siden, da vi fik gennemført loven om integrationsydelse her i Folketinget. Vi var enige om, at de, der kommer til Danmark, skulle have en indslusningsydelse. Hvis de så

selv kunne skaffe sig arbejde, skulle de have lov til at beholde nogle af de penge.

Jeg husker, hvordan hr. Henrik Svane med stor iver argumenterede for, at det ville få udlændinge i arbejde. På den måde ville de blive animeret til at finde et arbejde. Vi er fuldkommen enige, og derfor var jeg også tordnende imod, at hr. Henrik Svane ni måneder efter havde det stik modsatte synspunkt og ville sætte integrationsydelsen op, som det beklageligvis er sket. Så det var en af måderne.

Og til hr. Kramer Mikkelsen, der ikke kan se forskel på Dansk Folkeparti og Venstre: Nu kunne det jo være, det er, fordi hr. Kramer Mikkelsen ikke vil, men ellers prøv at pudse brillerne.

En anden måde, som ligger meget godt i forlængelse af loven om integrationsydelse sidste år med hensyn til at få folk i arbejde, er jo, at det ikke skal være for let at få offentlige ydelser. Vi sagde allerede sidste sommer, at frem for integrationsydelsen var det måske meget bedre generelt at få et optjeningsprincip. Det holder vi fortsat fast i. Det kan ikke være meningen, at man fra den første dag, man kommer til Danmark, skal have verdens næsten højeste ydelser. På folkepensionsområdet er der et optjeningsprincip, danskere skal betale arbejdsmarkedsbidrag, og alle mulige tilskud. Vi ønsker, at der skal være et optjeningsprincip for udlændinge og for danskere, der kommer udefra, også.

Med hensyn til konvention og udvisning kan jeg kun gentage, hvad jeg har sagt, at vi ønsker så stramme regler som overhovedet muligt, men vi vil altså godt afvente, at Rigsadvokaten mener, at han har fået ført så mange sager til Højesteret, at der har dannet sig et billede af, hvordan Højesteret fortolker den udlændingelov, som vi gennemførte for halvandet år siden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der er mange endnu. Hr. Keld Albrechtsen, fru Anne Baastrup og hr. Claus Larsen-Jensen med de næste tre korte bemærkninger, og vi har tre yderligere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Birthe Rønn Hornbech hævdede, at det, jeg havde sagt om Venstre, var noget vrøvl, men jeg kan ikke desto mindre konstatere i debatten, at Venstre ikke er i stand til at forholde sig til det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti

har stillet. Man lever i frygt for Dansk Folkeparti, tør ikke distancere sig fra Dansk Folkeparti, kopierer Dansk Folkepartis synspunkter i sine taler, forsøger at markere over for befolkningen, at man deltager i den samme bestræbelse på at oppiske frygt og fremmedhad som Dansk Folkeparti. Man er altså heller ikke i stand til, tør simpelt hen ikke, at udtale sig om, hvordan man skal stemme til det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

Jeg er godt klar over, som det også blev nævnt, at Venstre tidligere også har foreslået horrible enkeltheder, det er jeg godt klar over, men min pointe var, at der engang var noget, som hed Grundtvig, det såkaldte højskolevenstre, betegnelsen »liberal«. Vi kan nu konstatere, at alle disse ting er døde. Venstre har tænkt at indmelde sig i en ultrakonservativ blok frem mod det kommende folketingsvalg sammen med Konservative og Dansk Folkeparti. Jeg siger velbekomme!

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech lagde så ganske voldsomt ud med Dansk Industris direktør og omtalte ham utrolig ilde. Dansk Industris direktør ønskede at få en eller anden form for anstændighed tilbage i dansk politik, i dansk debat, men det mener fru Birthe Rønn Hornbech tilsyneladende ikke er interessant at besvare. Når jeg spørger: Er fru Birthe Rønn Hornbech virkelig så meget imod, hvad Dansk Industris direktør skrev i sin kronik, så påstår fru Birthe Rønn Hornbech, at det handler om at ansætte en lavere integrationsydelse, og fru Birthe Rønn Hornbech påstår, at man skal have optjeningsprincippet ind.

Det, jeg taler om, er, at folk, der er født og opvokset i Danmark, med dansk statsborgerskab, supereksamener fra de forskellige skoler, ikke kan få en arbejdsplads. Hvad vil fru Birthe Rønn Hornbech, hvis fru Birthe Rønn Hornbech overhovedet vil noget som helst andet end at genere alle mulige andre mennesker, som ikke er enige med fru Birthe Rønn Hornbech?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg hører stadig væk fru Birthe Rønn Hornbech sige: Vi vil ikke have det, og regeringen gør ikke nok. Det er jo vældig fint, det er der mange, der kan være enige om, og sådan kunne man godt lægge det ud, men det, der egentlig er

mit spørgsmål, som jeg også stillede før, er: Hvad mangler der? Så blev der sagt: hårdere straffe. Jamen det, jeg efterspurgte, var jo ikke bare hårdere straffe, jeg spørger også: Hvad gør vi konkret for at forebygge, for at undgå, at vold og kriminalitet breder sig i det danske samfund? Det er det, jeg vil have nogle løsningsmuligheder på, og hvad er det, der mangler? Jeg har ikke hørt svaret endnu fra Venstre og vil gerne bede om det. Jeg vil gerne spørge: Er man enig i den strategi, regeringen har lagt op til, at vi skal have alle gode kræfter på landsplan og lokalt involveret i det her?

Til sidst vil jeg sige, at jeg ikke afkræver fru Birthe Rønn Hornbech et tilsagn om at sige ja til integration på arbejdsmarkedet på noget, man ikke kender det konkrete indhold af, men jeg spurgte: Kan vi forvente, at Venstre vil spille positivt med, så vi kan få en løsning på det her område? Det var sådan set det eneste tilsagn, jeg bad om.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech og derefter tre korte bemærkninger fra fru Lissa Mathiasen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Henrik Svane, og så skal vi også til at tænke på at gå tilbage til ordfører-rækken. Nu ser vi.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen, det er utroligt, hvad Grundtvig kan blive brugt og navnlig misbrugt til.

Grundtvig siger, og det passer helt på Venstres ønsker om integration – »til et folk de alle hører, som sig regne selv dertil« – altså er solidariske over for det danske samfund – »har for modersmålet øre, har for fædrelandet ild«. Det har man jo ikke, hvis man vil bevare sit dobbelte statsborgerskab og vil rejse hjem hele tiden.

Og hvad så med resten? Det glemmer man jo altid, når man misbruger Grundtvig. Det var dem, der ikke har for fædrelandet ild og for modersmålet øre, »... de er dragedukker, sig fra folket udelukker, lyse selv sig ud af æt, nægte selv sig indfødsret«.

Det er sådan set det synspunkt, der ligger til grund for, at vi i Venstre siger, at der altså skal stilles nogle krav, man må være villig til at dyrke fællesskabet her i Danmark, man må vælge, hvor man hører til. Så vil vi, jeg kan kun gentage det en gang til til hr. Larsen-Jensen, være med til på alle måder, der ikke er tvangsmæssige foranstaltninger, at få sluset unge ind på arbejdsmarkedet. Det er og bliver den bedste

kriminalitetsbekæmpelse, det er og bliver den bedste integration, det burde der ikke kunne være to meninger om.

Men jeg forstår, at fru Anne Baastrup foretrækker, at vi får en masse nye udlændinge, der er meget mere veluddannede og meget mere velfungerende, ind, fordi Hans Skov Christensen ikke vil ansætte dem, der allerede er arbejdsløse i Danmark. Men det er så en ny politik fra SF, det skal jeg ikke blande mig i.

Og så vil jeg bare sige, at jeg pønser på at anlægge injuriersag mod hr. Keld Albrechtsen, der bliver ved med at snakke om, hvad jeg ikke tør. Der er ikke ret meget, jeg ikke tør.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning. Derefter fru Pia Kjærsgaard og hr. Henrik Svane. Og for fru Pia Kjærsgaards og hr. Henrik Svanes vedkommende gælder det, at det er tredje og sidste korte bemærkning til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Man bliver jo helt glad, når man sidder og hører på fru Birthe Rønn Hornbech. Når man hører udtalelser om vores integrationslov fra 1998, kan jeg forstå, den er god. Betyder det også, at man fra Venstres side, fra fru Birthe Rønn Hornbechs side, har fortrudt, at man ikke stemte for den?

Men mere væsentligt – og det er det spørgsmål, jeg godt vil stille – betyder det, at man nu fra Venstres side er parat til at gå konstruktivt ind for at skabe en bedre integration af de mennesker, vi har her i dag?

Så kan jeg heller ikke lade være med at spørge fru Birthe Rønn Hornbech i forbindelse med de udtalelser, der er kommet her i dag om integration og om at komme ind på arbejdsmarkedet? Hvor meget dækning har fru Birthe Rønn Hornbech egentlig? For netop da vi sad og hørte på debatten, der foregik forud for den her forespørgselsdebat, hvor der var spørgetid til ministrene – der var i dag spørgetid til erhvervsministeren – kunne man høre fru Pia Larsen, hr. Kim Andersen og fru Charlotte Antonsen alle sammen meget klart give udtryk for, hvor negative de var over for det, fru Birthe Rønn Hornbech netop har sagt. Så hvor dækkende er det egentlig for Venstres holdning det, der her er givet udtryk for?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er jo ved at være en bred debat, hvor Enhedslisten larmer over Venstre, og SF støtter Dansk Industris administrerende direktør. Der er virkelig ikke rigtig styr på nogen ting længe-re overhovedet.

Det, som jeg godt vil have debatten tilbage til, er, at det ikke er frygt og fremmedhad, som hr. Keld Albrechtsen sagde, slet, slet ikke. Denne debat drejer sig om indvandrevold og bandekriminalitet. Og jeg skal så sige, at jeg synes, det var flot, at fru Birthe Rønn Hornbech i hvert fald ikke gjorde sig skyldig i citatfusk sådan som andre, der ellers burde være kyndige på bl.a. det her område. De Radikale har gjort det tidligere med det samme citat.

Men så vil jeg godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, som tør så forfærdelig meget: Tør fru Birthe Rønn Hornbech ikke fortælle, om man stemmer for eller imod det forslag til vedtagelse, som jeg fremlagde her, og hvor jeg ville tage den pind ud, som fru Birthe Rønn Hornbech ikke ville stemme for?

Jeg bliver da nødt til at få et svar på, om jeg skal ændre mit forslag til vedtagelse, da vi selvfølgelig ønsker så bred opbakning til vores forslag til vedtagelse som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Ja, nu er jeg igen udsat for det, jeg vil kalde det sædvanlige politiske plat fra Venstres ordfører om integrationsydelsen. Vi fulgte rådet fra indenrigsministeren, som sagde, at arbejdsmarkedet det første år, denne ydelse skulle bruges, endnu ikke viste sig rummeligt nok til at optage disse indvandrere og flygtninge på den måde. Derfor blev den ændret. Det er vi vældig tilfredse med.

Så synes jeg, det er pauvert, at Danmarks næststørste parti ikke kan byde på noget konkret forslag til, hvordan man får ledt f.eks. højtuddannede medborgere ind på arbejdsmarkedet. Uddannede folk af fremmed herkomst, som har gjort alt det, skiftende regeringer har ønsket, de skulle gøre. De har jo netop »for modersmålet øre og for fædrelandet ild«. Hvad vil Venstre gøre, for at få dem med ind på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen vi ved godt, at der er flere partier her i Folketinget, der ynder tvang. Det undrer mig bare, at det nu også gælder De Radikale, og jeg kan kun blive ved med at gentage: Venstre har i sociale sammenhænge, i arbejdsmæssige sammenhænge, generelt i økonomiske sammenhænge altid sagt, at der er for mange på overførselsindkomster i Danmark, hvad enten de er danskere eller udlændinge.

Der skal ganske enkelt stilles større krav for overhovedet at komme på overførselsindkomster. Det er det ene. Dertil foreslår vi så et optjeningsprincip.

Vi kan, når vi ikke går ind for tvang, ikke andet end prøve at sætte debatten, pege på de ressourcer, udlændinge har, og prøve at gøre det lettere at konvertere udenlandske uddannelser. Vi vil ikke være med til tvang. Og det er mere end citatfusk, det er direkte usandt, når man påstår, at mine partifæller i spørgetimen har sagt noget som helst andet.

De har sagt præcis det, jeg siger nu: Venstre har jo aldrig været imod integration, tværtimod. Og er der nogen, der har ført an – statsministeren bad om gode eksempler – så kan vi jo nævne Venstrekommunerne på Vestegnen og Farum Kommune, der tilsyneladende har gjort langt mere og har langt færre problemer end de socialdemokratiske kommuner. Så kan man tage derud og se, hvordan man gør. Hvordan man får folk i arbejde. Det er jo lykkedes i de kommuner.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Retfærdigvis skal det vel også siges, at der er lidt forskel på antallet og ledighedstallene osv. Men fru Birthe Rønn Hornbech mener ikke, at der burde være to meninger om, at de unge skal i arbejde. Så kan jeg blot konstatere, at det er der så tilsyneladende heller ikke to holdninger til i hvert fald hvad angår Venstre og Socialdemokratiet. Det er vi jo enige om.

Derfor er regeringen i færd med at gennemføre en række helt konkrete initiativer på beskæftigelsesområdet. Dem støtter Venstre vel?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med hensyn til mit tidligere spørgsmål om konventioner må jeg erkende, at vi nok bliver nødt til at komme tilbage til det ved en anden lejlig-

hed, for jeg fik simpelt hen ikke svar på, om Venstre, hvis konventionerne binder os i forhold til, hvad vi synes er ret og rimeligt, vil tage initiativ til en diskussion om, hvordan man ændrer konventionerne, hvordan man kommer i gang med det arbejde. Jeg fik ikke noget som helst svar. Men det må vi jo så komme tilbage til.

Det, der er nok så interessant lige præcis i dag, er såmænd ikke konventionerne, nej, det er det forslag til vedtagelse, som fru Pia Kjærsgaard på vegne af Dansk Folkeparti har fremsat i dagens debat.

Jeg lagde mærke til, at fru Birthe Rønn Hornbech tog ordet straks efter fru Pia Kjærsgaards ordførertale og sagde, at der var én årsag til, at Venstre ikke kunne stemme for det forslag til vedtagelse, nemlig punktet om nedsættelse af den kriminelle lavalder, som Venstre altså ønsker at fastholde på det nuværende niveau. Herefter sagde vi så, jamen så piller vi den linje ud. Hvad siger Venstre så, kan Venstre så stemme for det?

Nu har vi – jeg tror fire gange heroppefra – bedt om at få Venstres holdning til det forslag til vedtagelse, hvis vi piller det punkt ud. Fru Birthe Rønn Hornbech har end ikke med et eneste ord forsøgt at besvare spørgsmålet. Kan vi nu ikke godt få et klart svar. Hvis vi kommer med et nyt forslag til vedtagelse, hvor vi piller det punkt ud, stemmer Venstre så for, eller stemmer Venstre imod?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen og derefter hr. Keld Albrecht- sen, og så kommer fru Birthe Rønn Hornbech ind og får lidt ekstra tid.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er med stigende forundring, man følger de forslag, der kommer fra Venstres side i udlændingedebatten. Det er denne debat sådan set ikke, men den er ved at blive til det. Også med de forslag, som fru Birthe Rønn Hornbech senest har præsenteret Folketinget for her i dag. Jeg tænker især på, at Venstre nu har tilkendegivet, at man er villig til at se på flygtningekonventionen. Nu skal også den ændres.

Men det, der bragte mig på talerstolen, var faktisk, at fru Birthe Rønn Hornbech i sin sidste svartale henviste til de gode Venstreborgmestres eksempel. Jeg er enig i, at der faktisk er gode Venstreborgmestre, som har gjort det godt

på integrationsområdet: Farums borgmester, Greves borgmester for at nævne to af dem og også på Vestegnen. Min stille opfordring til Venstre og til fru Birthe Rønn Hornbech er såmænd i al beskedenhed, om man dog ikke selv vil lytte til de selvsamme borgmestre, som faktisk har bedt Venstre om at falde lidt ned på jorden og fremkomme med nogle forslag, som i højere grad tager hånd om de reelle integrationsproblemer, også i forhold til gadebänder og voldskriminalitet, i stedet for at flagre hid og did med mærkværdige forslag, som vi andre ærlig talt har lidt svært ved at forholde os til, for de skifter hveranden dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jann Sjursen var inde på det problem, som Venstre nu står med, at man, ud over at man ikke kan svare på, hvordan man vil stille sig til Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, nu også har skabt tvivl om Venstres holdning til Danmarks overholdelse af internationale forpligtelser.

Det er jo et meget vigtigt principielt skred, man dér begiver sig ud i. Det har Venstre da aldrig tidligere været ude med. Jeg mindes det i hvert fald ikke, og det er jo en glidebane af virkelig principiel betydning, for hvis man sætter sig på den, så ender man jo i den rene lovløshed.

Jeg må sige, at hvis fru Birthe Rønn Hornbech ikke nu i sit sidste indlæg i denne runde er i stand til at fjerne det indtryk, som hun på sit partis vegne har skabt i dag, så må vi altså konstatere, at Venstre i ramme alvor har tænkt sig at gå sammen med Dansk Folkeparti og danne denne ultrakonservative blok. Og endog skabe tvivl om de internationale konventioner.

Jeg synes, det er en sort dag, hvor man skal opleve, at det næststørste parti i Folketinget faktisk er på vej ind på sådan en kurs.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvad der er hr. Keld Albrechtsens indtryk, og hvad han fremfører af rent partipolitiske grunde, kan jeg ikke gøre meget ved, men jeg kan høre mig frem til, at hr. Keld Albrechtsen mener, at hvis Danmark har skrevet under på konventioner, så har Danmark frasagt sig enhver mulighed for til evig tid at prøve at få konventioner lavet om, hvis man fandt noget, man var

utilfreds med. Det er det, jeg hører hos hr. Keld Albrechtsen.

Jeg har ikke sagt noget i den retning. Jeg har konstateret, at Venstre overholder de konventioner, vi har skrevet under på, men vi har altså ikke den opfattelse, at vi til evig tid skulle være afskåret fra at diskutere konventioner. Det er altså ikke en religion. Det er altså ikke i strid med Helligånden at diskutere konventioner, og vi vil godt tage afstand fra den totalitære opfattelse, at konventioner står over alt, også over Vorherre.

Så vil jeg sige til hr. Jann Sjursen, at det jo var Venstre, der første gang for allerede 12 år siden, tror jeg, argumenterede for, at integrationen skulle overgå fra Dansk Flygtningehjælp til kommunerne. Det var det allervigtigste skred, at indenrigsminister Thorkild Simonsen ønskede at fremsætte et lovforslag, hvor integration overgik til kommunerne.

Det var vi utrolig glade for og tilfredse med. Vi mener, det er dér, integrationen hører hjemme, og vi er godt tilfredse med, at det er gået, som vi havde forventet i Venstrekommunerne, for hvorfor går det så godt i Venstrekommunerne? Det gør det jo, fordi man forlanger, at der skal ydes, før der kan nydes. Man stiller krav både til danskere og til udlændinge, og man er meget aktiv fra kommunens side, når det drejer sig om at komme i kontakt med erhvervslivet i den pågældende kommune for at finde job til udlændinge. Derfor lykkes det.

Det er jo fuldkommen ude af trit med virkeligheden at tro, at man herinde i Folketinget skulle kunne sidde og diktere, at virksomheder skal tage en eller anden bestemt procentdel af udlændinge. Det er jo til skade for udlændinge. Det sætter skel. Det giver jo muligheder for at sige: Øv, bov, du er bare ansat som udlænding. Nej, følg Greves eksempel. Følg Farums eksempel, så skal det nok blive bedre. Så skal der nok ske integration, også i andre kommuner.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at konventioner ikke er religion, og at de heller ikke står over Vorherre. Så vidt rækker vores fælles kristendomsforståelse dog.

Men selv om konventioner ikke er religion, og selv om det er fuldstændig legitimt at diskutere, om det f.eks. ikke var på tide at revidere Genèvekonventionen af 1951 – det kan man da godt gøre, for der er sket mange ting siden da –

så er det alligevel bemærkelsesværdigt, at Venstres ordfører i denne her debat lægger op til, at vi næsten skal gøre det, uden i og for sig at kunne adressere spørgsmålet præcist og sige, hvad det er, vi eventuelt skal have ændret ved konventionen.

Det synes jeg er dybt kritisabelt af Venstres ordfører her i dag, fordi konventioner trods alt ikke er hvad som helst, heller ikke i den politiske debat.

Med hensyn til Farum og med hensyn til at stille krav til flygtninge/indvandrere om, at man skal yde, før man kan nyde, så er jeg helt enig, og det er heller ikke den del, jeg har opponeret imod med hensyn til Farum og andre Venstreledede kommuner. Jeg synes, det er rigtigt, og det skulle vi måske i virkeligheden have gjort for længst. Men det, som jeg bad fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre om at vurdere, er de selv samme borgmestres vurdering af, hvad der er brug for, hvis vi skal løse de problemer, der er i Danmark i dag i forhold til udlændinge og flygtninge/indvandrere. Det er integrationsindsatsen O la Farum, mere end det er en stramning af familiesammenføringsregler, mere end det er stramninger i øst og vest osv.

Det er den konkrete indsats, vi skal tage hånd om, hvis vi skal løse de problemer, vi står over for. Og der vil jeg meget gerne have, at Venstre lytter mere til Venstreborgmestrene end til Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil bare sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at der også findes en række gode socialdemokratiske kommuner, der gør en indsats. Men nu er opgaven nogle gange lidt vanskeligere i områder med en større koncentration af folk med udenlandsk baggrund. Men det skal vi sådan set ikke skændes om.

Udgangspunktet er egentlig, at selvfølgelig skal vi ikke lave særforanstaltninger og tvinge folk ind på arbejdsmarkedet. Jeg spørger bare stille og roligt: Hvad er det, der har hindret, at det private erhvervsliv og også det offentlige har kunnet tage velkvalificerede mennesker fra denne gruppe ind på arbejdsmarkedet?

De har stadig væk en arbejdsløshed, der er en, to, tre, fire gange så høj, og hvad vil Venstre i givet fald gøre for at sikre, at vi også får den gruppe i vores samfund ind på arbejdsmarkedet? Ikke på bekostning af andre, men fordi det

også er en vigtig del af integrationen i det danske samfund.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Birthe Rønn Hornbech, og derefter regner jeg med, at vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Larsen-Jensen spørger meget konkret: Hvad har forhindret virksomhederne i at ansætte udlændinge? Jeg tror, hr. Larsen-Jensen skulle tage at spørge i fagbevægelsen. Der tror jeg, han ville kunne få et ærligt svar, hvis han lover ikke at sætte det i avisen.

Så må jeg sige, at jeg er skuffet over hr. Jann Sjursen. For en gangs skyld er jeg skuffet. For en gangs skyld. Jeg havde ikke ventet, at hr. Jann Sjursen i den grad havde vendt mine bemærkninger. Og jeg må sige, at det er lidt uhyggeligt, hvis også Kristeligt Folkeparti mener, at det er helt markant, hvis man tillader sig at sige, at konventioner ikke nødvendigvis skal gælde til evig tid, for som hr. Jann Sjursen selv er inde på – jeg synes næsten, han siger det samme som jeg – tiderne jo har ændret sig.

Men det må være rimeligt at sige, at vi må studere højesteretsdommene, når praksis er fastlagt. Så må vi se Højesterets begrundelse. Hvis det viser sig, at konventionerne står i vejen for politiske ønsker, så kan man ikke bare blæse på konventionerne. Man har jo skrevet under på dem. Så må man jo tage diskussionen om konventionerne. Det er mig ubegribeligt, at det nu skulle være så forfærdeligt. Oven i købet, når hr. Jann Sjursen og jeg er enige om, at Vorherre står over konventionerne.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, mine beregninger slog ikke til. Hr. Jann Sjursen har krav på endnu en kort bemærkning som nr. 3 og dermed den sidste til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er vigtigt for mig at understrege i denne debat nu senest om konventionerne, at man selvfølgelig kan diskutere mangt og meget, men Kristeligt Folkeparti så vel som Venstre, også Venstre, har hidtil lagt vægt på, at vi i forbindelse med udlændingelovgivningen holdt os inden for konventionernes rammer. Det har faktisk været Venstres synspunkt, og det har fru

Birthe Rønn Hornbech også sagt fra talerstolen her i dag, så vidt jeg husker.

Jeg tillader mig alligevel at hæfte mig ved en, synes jeg, lidt markant ændring i tonefaldet her i dag fra Ventres side. Det er fair nok, når man diskuterer konventioner, men jeg håber, at hvis man vil det, adresserer man spørgsmålet mere præcist, så vi ikke bare får sådan generelt, at konventionerne er bare liberale, og det gælder alt og alle osv., og det er dem, der er skyld i alskens ulykker her i Danmark. Det er altså ikke vores opfattelse, og jeg tror faktisk heller ikke, det er Venstres opfattelse, når det kommer til stykket. Det har fru Birthe Rønn Hornbech i hvert fald ikke givet udtryk for hidtil, så det synes jeg er vigtigt at få understreget i debatten her i dag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti har fem effektive forslag til at mindske de problemer, vi debatterer her i dag:

For det første ønsker vi en udbygning af det forebyggende arbejde. For det andet ønsker vi særlige sanktioner over for helt unge kriminelle, hurtige og mærkbare sanktioner. For det tredje ønsker vi hårdere straffe for den grove vold. For det fjerde ønsker vi at kunne anvende civile agenter i forbindelse med bande- eller organiseret kriminalitet, og for det femte ønsker vi, at udlændinge, som er narkokriminelle eller begår grov vold, udvises så hurtigt som overhovedet muligt.

Der er nogle, der vil bortforklare vold og ungdomskriminalitet med ord som samfundssvigt og dårlig barndom. Vi i Det Konservative Folkeparti er udmærket klar over, at det miljø, som børn og unge – uanset om de er indvandrere eller danskere – vokser op i, selvfølgelig kan præge dem i negativ retning. Derfor skal forældre og andre voksne med kontakt til de unge være sig deres ansvar bevidst, og derfor må det forebyggende arbejde aldrig glemmes eller nedprioriteres, tværtimod.

Men det er ikke nok med forebyggelse, social forståelse og hjælpsomhed, når man står over for hærværk, brutal vold, røveri fra ældre eller narkokriminalitet. Her må der skrides hurtigt og konsekvent ind, og det er også i gerningsmandens interesse, fordi samfundet hermed

trækker nogle faste grænser. Unge, der er kommet langt ud i kriminalitet, giver jo næsten alle udtryk for, at de kunne være reddet, hvis samfundet tidligere havde udvist fasthed og havde trukket grænser.

Man skal ikke tage fejl af Det Konservative Folkepartis holdning. Den sociale forståelse og hjælp må ikke overskygge behovet for fasthed og konsekvens. Samfundet skal demonstrere, at man ikke er eftergivende over for kriminalitet. Den skal bekæmpes med konsekvens og fasthed, og derfor skal der gribes mærkbart ind med sanktioner allerede første gang en ung dansker eller indvandrer begår kriminalitet. Det skal vel at mærke være med sanktioner, som er skræddersyede til at hjælpe de unge ud af kriminaliteten og ikke dybere og dybere ind i den. Formaninger og løftede pegefingre har spillet fallit.

Samfundet skal altså have nogle sanktionsmuligheder for de 12-17-årige, som ligger mellem de to yderpunkter intet at gøre og at blive sat i fængsel. Det kan f.eks. være et antal weekender, både lørdag og søndag, hvor de unge bliver sat til at udføre en særlig form for ungdomssamfundstjeneste i form af praktisk arbejde i lokalområdet, og det må gerne være noget, hvor de får sved på panden. Det Konservative Folkeparti ønsker også at indføre weekendfængsel som en selvstændig sanktionsform over for de 15-17-årige.

Så til straffen for vold. Der er ca. 8.000, der dømmes for vold hvert år, heraf omkring 800 efter de to alvorlige paragraffer 245 og 246. Det gjorde regeringen noget ved for et par år siden med sin voldspakke, men kun en lillebitte smule, for i dag er det sådan, at kun ca. 40 af de meget grove voldsmænd straffes ekstra hårdt. De resterende 760 får ikke ét minut eller ét sekund længere straf, end de altid har fået, og det er for lidt.

Med hensyn til organiseret kriminalitet, hvad enten det er danskere eller indvandrere, der finder vi, at der også her skal gøres en ekstra indsats. Specielt narkobander med mange udlændinge er det utrolig svært for en politimand at infiltrere som agent. Hvis man er en blond, blåøjet betjent fra Ballerup, er det svært at infiltrere eksempelvis en pakistansk narkobande. Derfor ønsker vi civile agenter, og derfor vil jeg godt på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at fremlægge de nødvendige forslag til at gennemføre

- en fortsat udbygning af det forebyggende arbejde for unge,
- en særlig »ungdomssamfundstjeneste« for de 12-17-årige kriminelle,
- mulighed for weekend-fængsel for 15-17-årige og
- ungdomskontrakter også for unge under 15 år.

Endvidere pålægges regeringen at fremlægge lovforslag, der sikrer

- hårdere straffe for den grove og den særdeles grove vold, og
- at civile agenter kan anvendes i kampen mod den organiserede kriminalitet under domstolskontrol.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Der er foreløbig tre korte bemærkninger fra hr. Keld Albrechtsen, hr. Claus Larsen-Jensen og fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo sige, at nu forstår jeg pludselig, hvorfor det ikke lykkedes for fru Birthe Rønn Hornbech at besvare det enkle spørgsmål, om man ville stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, for det er jo i virkeligheden lykkedes Venstre og De Konservative at overtrumfe Dansk Folkeparti i ultrakonservatisme og hysteri. Det er jo helt klart det, der var årsagen, og nu ser jeg billedet. Man er simpelt hen i konkurrencen om at appellere til frygt og fremmedhad kommet til at overhale Dansk Folkeparti højre om med det forslag, man her har stillet, og det sætter jo sagen i relief.

Jeg behøver næsten ikke at spørge hr. Helge Adam Møller, om Det Konservative Folkeparti stemmer for Dansk Folkepartis forslag, for selvfølgelig gør man det, eftersom man selv har stillet et, der er endnu mere rabiat. Man kunne jo vælge at sige nogle morsomheder om det, men det, vi er vidne til i dag, er faktisk ikke ret morsomt. Det er skabelsen af en ultrakonservativ blok i dansk politik, men det giver da i hvert

fald resten af partierne i dette Folketing den fælles opgave at gå imod dette galimatias.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har sådan set meget stor sympati for faste grænser og klare regler og konsekvens; det er ligesom i børneopdragelse. Men der mangler en anden halvdel, som jo netop handler om, at der bliver givet nogle muligheder, at man bliver vist noget tillid, at man bliver taget alvorligt, at man får et ansvar, at man får nogle rettigheder, og at man har nogle pligter.

Det, jeg hører hr. Helge Adam Møller sige, er jo i virkeligheden, at man koncentrerer sig ensidigt om straffeforanstaltninger, altså at hugge til, når det er gået galt. Det, vi sådan set er lige så meget optaget af, er den anden vej rundt: Hvordan undgår vi, at det går galt? Derfor vil jeg gerne høre hr. Helge Adam Møllers og De Konservatives bud på: Hvad gør vi konkret i de områder i landet, hvor der rent faktisk er risiko for, at ikke mindst unge mennesker bliver inddraget i volds- og andre kriminelle handlinger? Jeg mangler et samlet bud og vil gerne spørge, om De Konservative er enige i den indsats, som er foreslået fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg sad også og lyttede meget nøje til det, der blev sagt fra hr. Helge Adam Møllers side.

Der blev sagt, at nu skal der ske en udbygning af det forebyggende arbejde. Jamen hvad er det rent konkret i de enkelte boligområder? Hvilke konkrete muligheder er der set fra De Konservatives side ikke allerede taget fat i?

Så blev det sagt fra hr. Helge Adam Møllers side, at nu skal der konsekvens til, og nu skal der ske noget, første gang der bliver begået kriminalitet. Jeg vil godt spørge hr. Helge Adam Møller: Hvad er det egentlig i regeringens initiativer over for de utilpassede unge, De Konservative og hr. Helge Adam Møller er uenige i? Er der ikke netop den konsekvens i dem, som bliver efterlyst? Eller kan vi få helt konkret at vide, hvad forskellen er på det forslag, som socialministeren skal drage omsorg for, og det, De Konservative mener?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til hr. Keld Albrechtsen, der beskæftiger sig med både den ene og den anden vedtagelse:

Den vedtagelse, Dansk Folkeparti har skrevet, er altså bortset fra et enkelt punkt, nemlig den kriminelle lavalder, en afskrift af det konservative partiprogram, som det har set ud de sidste 20 år. Vores vedtagelse er en anden afskrift af det samme partiprogram, altså vores eget partiprogram, og hvis man tog de sidste tre pinde i Dansk Folkepartis forslag, pind 5, 6 og 7, og hæftede dem på De Konservative og Venstres forslag, havde vi i og for sig alle de fælles pinde med og det bedste fra de to vedtagelser, og det har vi ingen problemer med, tværtimod. Hvis hr. Keld Albrechtsen vil være med til noget fornuftigt, må hr. Keld Albrechtsen også meget gerne lægge navn til.

Hr. Claus Larsen-Jensen spørger: Hvad har Det Konservative Folkeparti af forslag med hensyn til boligområder med mange sociale problemer, hvad enten det er med danskere eller indvandrere? Det er vel i og for sig hip som hap, problemerne bliver ikke større eller mindre af det. Jamen vi har jo lagt konkrete forslag frem, som desværre blev stemt ned her i salen for 2 år siden. Det var vores store integrationsforslag, hvor vi ønskede at give kommunerne den mulighed, at hvis der i et særligt kvarter eller i et særligt boligområde eller i en særlig boligblok var et stort antal mennesker med sociale problemer eller med en anden etnisk baggrund, kunne kommunen med loven i hånden få lov til at sige: Her kan vi ikke have mere end 25 eller 30 pct. af den gruppe, for netop af hensyn til, at vi skal hjælpe mennesker, skal der helst være både stærke og svage. Sætter man kun svage mennesker sammen, er det altså lidt svært for dem at hive sig selv op ved hårrødderne, sådan som vi meget gerne vil, og det forslag står stadig ved magt.

Til fru Lissa Mathiasen om det forebyggende arbejde: Det er utrolig vigtigt, og det var også derfor, jeg nævnte det som den første pind af de fem. Fru Lissa Mathiasen spørger også om de utilpassede unge, og hvor vi er uenige i det, regeringens foreslår. Jeg tror, det er 40 sider, og jeg har 20 sekunder til at svare på, men utrolig meget af det, der står i den rapport, er vi da enige i, meget enige. Men jeg savner én ting, nemlig det, som har været en konservativ mærkesag i de sidste 10 år: at der også bliver mulighed for at gribe ind med nogle sanktioner, som en ung dreng på 12, 13 eller 14 år har respekt for. Det mangler jeg i rapporten, og det er bl.a. det, vi har foreslået her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Henrik Svane og derefter foreløbig fru Anne Baastrup, hr. Claus Larsen-Jensen og fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech talte om omsorgssvigt, og jeg tolker det i retning af, at det er vigtigt, at samfundet gør en målrettet indsats for at undgå omsorgssvigt, hvor den end måtte forekomme.

Når De Konservative nu går hånd i hånd med Venstre med hensyn til fasthed og stramninger og Venstres ordfører ikke havde nogen løsningsforslag til at gøre en målrettet indsats for den gruppe medborgere, der har nogle af disse problemer, vil jeg spørge, om hr. Helge Adam Møller på Det Konservative Folkepartis vegne her i dag kan fortælle Folketinget, hvilke forslag man har til f.eks. at undgå omsorgssvigt ved at give den gruppe medborgere bedre og mere direkte muligheder for adgang til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Somme tider er det meget rart at se tingene lidt i en sammenhæng.

Dengang hr. Helge Adam Møllers nye partiormand trådte til, var hans store udmelding, at der skulle være strengere straffe for tyveri, og jeg kan forstå, at nu skal der også være strengere straffe for grovere vold. Hvordan er det egentligt samlet set, Det Konservative Folkeparti ønsker, at straffene skal være? Er der én eneste forbrydelse, som Det Konservative Folkeparti ikke synes skal straffes strengere? I givet fald synes jeg, det kunne være spændende at høre en samlet beskrivelse af, hvilke typer kriminalitet Det Konservative Folkeparti ikke ønsker skal straffes strengere. Og hvor meget er i øvrigt strengere? Skal den relative strafforhøjelse for tyveri, som hr. Bendt Bendtsen lægger op til, være større end den relative strafforhøjelse for grov vold?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg kan forstå på hr. Helge Adam Møller, at hovedforslaget egentlig er at nedsætte koncentrationen i visse boligområder med en meget stor koncentration af folk med udenlandsk baggrund, og så er alle problemer løst. Det er da

klart, at det i sig selv kan være et problem, men det andet er vel at få de pågældende områder til at fungere, og jeg er ikke helt overbevist om, at det nødvendigvis er den løsning, der løser alle problemerne.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er hr. Helge Adam Møller ikke enig i, at den respekt, som De Konservative ønsker at skabe hos unge mennesker, ikke nødvendigvis i alle tilfælde kun kan opnås ved straffeforanstaltninger, men rent faktisk også ved en række andre og mere positive tiltag? Jeg håber, at man også set i relation til egne erfaringer med kontakt med unge mennesker kan konkludere det, og derfor vil jeg også gerne spørge: De mange forslag, regeringen er kommet med, og som jo netop handler om en konkret indsats – SSP, SSP Plus, indsatsen for truede grupper eller udsatte grupper af unge – er det noget, De Konservative vil lægge større vægt på, eller er det kun inden for straffeforanstaltningerne?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg hørte både fru Birthe Rønn Hornbech, som nu har forladt salen, og hr. Helge Adam Møller sige på et tidligere tidspunkt i debatten, at det, der adskilte Dansk Folkeparti og de to store borgerlige partier, var spørgsmålet om nedsættelse af den kriminelle lavalder. Den skulle efter Venstres og De Konservatives mening ligge fast.

Når jeg så hører den konservative ordfører oplæse forslaget til vedtagelse fra de to pågældende partier, bliver jeg virkelig forvirret, for heraf fremgår det jo, at der skal være strafferetlige sanktioner for unge under 15 år, nemlig ungdomskontrakter. Enhver ved – og i hvert fald ved Det Konservative Folkeparti det, for ungdomskontrakten blev indført under en konservativ justitsminister – at den er en strafferetlig sanktion. Man bliver stillet for en dommer, man får et tiltalefrafald på vilkår af ungdomskontrakt.

Derfor er det for mig at se efterhånden kun et spørgsmål om kosmetik og ikke et spørgsmål om det reelle retspolitiske indhold, der adskiller Dansk Folkeparti fra Venstre og De Konservative. Det beklager jeg dybt, for jeg troede, der trods alt stadig var en skillelinje. Nu kan fru Birthe Rønn Hornbech jo ikke kaste lys over spørgsmålet, da hun har forladt salen, men jeg håber, at den konservative ordfører kan kaste lys over det.

Jeg vil være stærkt bekymret over en udvikling, hvor de to store borgerlige partier skrider længere og længere ud på højrefløj, helt ud til det yderste højre, i et forsøg på at tilfredsstille det, man tror er et folkeligt krav. Jeg vil gerne høre, om hr. Helge Adam Møller og også V og K er enige i, at man nu skal sænke den kriminelle lavalder.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er skuffet over justitsministerens indlæg, for jeg mener, justitsministeren har en så god hukommelse, at han udmærket godt ved, at forslaget her har været fremsat adskillige gange af De Konservative og Venstre. Justitsministeren har selv behandlet det, og jeg har aldrig hørt det argument, at der skulle være tale om en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

Lad mig henvise til B 25, som blev fremsat den 27. oktober 1998. Justitsministeren deltog selv i debatten i flere timer, og til slut stod der udtrykkeligt om ungdomssamfundstjeneste, som vi netop har sat i gåseøjne i vedtagelsen:

»Det skal understreges, at forslagsstillerne ikke ønsker at sænke den kriminelle lavalder. Frihedsberøvelse og andre foranstaltninger for unge under 15 år må ske med hjemmel i det socialretlige regelsæt.«

Det havde vi en lang debat om dengang for 2 år siden. Vi havde det også i 1985, da vi fremsatte forslaget, og vi har haft debatten tidligere. Hver eneste gang har vi fremhævet – og det ved justitsministeren godt – at vi ikke ønsker at sende de 12-, 13- eller 14-årige unge i fængsel, men ønsker nogle sanktioner uden for det kriminelle regi, som ikke er fængsel, men gør det muligt, at de unge kan mærke på deres krop, at de har begået noget ulovligt. Vi er nemlig lige-mange af de mennesker, der professionelt beskæftiger sig med disse unge, overbevist om, at den bedste måde at få dem ud af kriminaliteten er, at de på deres krop mærker, at den har nogle konsekvenser. Så det var en skuffelse, hr. justitsminister.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Allerede ved behandlingen af B 25 tilkendegav jeg, at hvis, såfremt, ifald Det Konservative Folkeparti mente, at der skulle indføres ungdomskontrakter for unge under 15 år, ville det være det samme som en ophævelse af den kriminelle lavalder.

Jeg har svært ved at se, hvad forskellen er mellem det, som de to forslag fra henholdsvis Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti nu foreslår, men jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech, som nu er kommet tilbage i salen, kan være med til at kaste lys over det, for jeg hørte fru Birthe Rønn Hornbech understrege meget kraftigt, at efter Venstres mening ligger den kriminelle lavalder fast.

Hvis det, som V og K tænker på i forslaget til vedtagelse – og det kan man så håbe – ikke er den ungdomskontrakt, som blev indført under den konservative ledelse af Justitsministeriet, men noget helt andet, ville det være rart at få kastet lys over det. Den nuværende ungdomskontrakt er en strafferetlig sanktion, hvor sagen forelægges for domstolen, og den unge får et tiltalefrafald på vilkår af ungdomskontrakt. Det er en strafferetlig sanktion, og derfor er jeg nødt til at sige, at hvis vi ikke får en anden forklaring end den, hr. Helge Adam Møller har givet nu, har jeg meget svært ved at se andet, end at det er et ryk bort fra V og K's opfattelse af, at den kriminelle lavalder skal fastholdes. Det vil jeg stærkt beklage, og jeg håber, det kan siges fra begge ordføreres side her i dag, at der går grænsen stadig for V og K.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg giver hr. Helge Adam Møller ordet for at gøre denne diskussion færdig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen jeg ved ikke, hvor meget klarere justitsministeren vil have det. Vi har skrevet i det forslag, som har været fremsat adskillige gange, vi har sagt under samtlige debatter, jeg sagde det for 2 minutter siden, jeg gentager det gerne, og jeg ved, at den holdning også er et enstemmigt Venstres holdning: Vi ønsker ikke den kriminelle lavalder sænket med så meget som én dag eller ét år i forhold til 15 år. Det ønsker vi ikke, hr. justitsminister. Kan jeg sige det klarere? Vi ønsker det ikke!

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg giver fru Birthe Rønn Hornbech ordet, fordi hun er inddraget i debatten, og så er vi lidt fleksible her ved bordet.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, jeg er også lidt forundret over justitsministeren. Jeg synes, der går for meget politik i, at

man absolut vil pådutte andre noget, der ikke er sagt.

Vi har både dengang og nu omhyggeligt forklaret, at vi ikke ønsker den kriminelle lavalder nedsat. Men det, der ligger i det her, er naturligvis, at der er mulighed for sociale foranstaltninger, også af en vis tvangsmæssig karakter, for unge kriminelle under 15 år, selv om de formelt ikke kan straffes, og var det så ikke en idé at forsøge at fremme deres ansvarsfølelse ved at indgå en slags kontrakt? Vi kan da godt ændre ordet, hvis justitsministeren gerne vil have et andet ord, men meningen er da tydelig nok: unge mennesker under 15 år skal ikke drages til strafansvar, men derfor skal de da ikke være fuldkommen ansvarsfri og behandles som mennesker uden ansvar og dermed uden frihed og selvstændighed.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Justitsministeren, og derefter går vi tilbage til de tre korte bemærkninger, der er indtegnat.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ingen er ansvarsfri, det er børn og unge under 15 år heller ikke. Men det er den kriminelle lavalder, der afgør, om man kan stilles for en dommer og dømmes efter strafferettens regler.

Sådan som jeg hører V og K nu, er den ungdomskontrakt, der tales om, ikke den ungdomskontrakt, vi kender i strafferetten i dag, hvor man stilles for en dommer og får et tiltalefrafald, som jo er en strafferetlig afgørelse, på vilkår af ungdomskontrakt. Det er en ny ungdomskontrakt – sådan må jeg forstå det – inden for den sociale lovgivning, hvor socialministeren har hjemmel til at træffe foranstaltninger. Der er også udstedt bekendtgørelser, der gør det muligt at anbringe børn under den kriminelle lavalder på en lukket social institution eller en anden form for social institution til socialpædagogisk opdragelse og påvirkning af adfærd og normer osv.

Hvis det er det, der er tale om, er det bare et meget, meget, meget uklart forslag til vedtagelse, der er fremsat. Det er ikke det, De Konservative i sin tid fik vedtaget, og som under den nuværende regering er blevet gjort til en permanent sanktion, nemlig ungdomskontrakt, som politi og anklagemyndighed kan bringe i anvendelse, når der kan indgås en aftale med den pågældende unge og hans eller hendes forældre og de sociale myndigheder, hvorefter sagen kan bringes for en dommer.

Hvis det er sådan, tror jeg, vi er på vej tilbage igen, men så skal man bare lade være med at skrive det i et forslag til vedtagelse i Folketinget. Det er bare med til at forvirre, ikke bare os her i Tinget, men også udenfor.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasen for en kort bemærkning, derefter fru Pia Kjærsgaard og hr. Henrik Svane, og derefter kommer hr. Helge Adam Møller ind i billedet igen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det kan jo i sig selv være ganske godt i en sådan debat at få blotlagt, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti går hånd i hånd i dansk retspolitik. Men det er måske endnu mere interessant for befolkningen udenfor også at få det slået klart fast.

Jeg synes, det har været interessant at sidde og høre debatten, men der er en ting, jeg godt vil spørge hr. Helge Adam Møller om igen, for jeg fik ikke noget svar. Hr. Helge Adam Møller sagde i sit første indlæg, at der skal ske en udbygning af det forebyggende arbejde, og så gik jeg herop og spurgte hr. Helge Adam Møller: Hvad er det egentlig for en udbygning af det forebyggende arbejde, Det Konservative Folkeparti godt vil være med i, men som ikke er sket, og som der ikke er lagt op til skal ske fremover? Så svarede hr. Helge Adam Møller mig, at man er enig i, at der skal ske en udbygning.

Og så er det, jeg spørger: Hvad er det for nogle ekstra tiltag, man fra Det Konservative Folkepartis side mener, der enten ikke er taget eller ikke ligger i de initiativer, der er lagt på bordet? Det er ikke nok bare at sige, at der skal ske en udbygning. Hvad er det for reelle yderligere initiativer, der konkret skal tages?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes altså, det begynder at nærme sig det pinlige, og jeg tror, at de danskere, der måske har fulgt med i denne debat, er stået af for længst. Det er jo en krig på vedtagelser, og det er i allerhøjeste grad uværdigt over for det emne, vi diskuterer.

Jeg vil godt sige til Venstre og De Konservative, at det, som Dansk Folkeparti kunne have gjort, var det, jeg hørte hr. Helge Adam Møller sige: tage V og K's vedtagelse og tilføje pind 5, 6 og 7 i Dansk Folkepartis forslag. Det var helt

fint, det kunne vi have fremsat nu, fået det til afstemning som første punkt og fået det vedtaget går jeg ud fra. Men det gør vi ikke, for det ville være rent drilleri, men jeg vil godt sige, hvad vi så gør.

Vi mener stadig, at den kriminelle lavalder skal sættes ned, men vi fik det klare tilsagn fra fru Birthe Rønn Hornbech her først på dagen, at hvis den pind blev pillet ud, kunne Venstre godt stemme for forslaget, og jeg formoder, at der gælder det samme for De Konservative. Selv om vi ønsker den kriminelle lavalder sat ned, vil vi faktisk hellere have størst mulig opbakning til de andre initiativer, der ligger i vores forslag til vedtagelse.

Jeg skal derfor meddele, at jeg tager det af Dansk Folkeparti tidligere på dagen fremsatte forslag til vedtagelse tilbage, og at jeg i stedet fremsætter følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at gadebandekriminaliteten er stigende, hvilket klart fremgår af Indenrigsministeriets rapport af november 1999 om »utilpassede« unger. Regeringen pålægges derfor hurtigst muligt at fremlægge lovforslag om, – hurtigere retsbehandling af voldssager, – styrkelse af SSP-samarbejdet, – strengere straffe for voldsforbrydelser, – indførelse af muligheden for anonym vidneførelse, – styrket hjælpeindsats over for volds ofre samt – styrket indsats til bekæmpelse af rockerbander og indvandrerbander.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Dette forslag kommer jo først til afstemning, og vi forventer, at V og K stemmer for. Men jeg skal allerede nu give tilsagn om, at Dansk Folkeparti stemmer for Venstres og De Konservatives forslag til vedtagelse, når det kommer til afstemning. Vi gider simpelt hen ikke lave drilleri, vi vil have nogle konkrete resultater ud af en sådan debat. Det andet her er direkte pinligt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu givet oplysning om, at det tidligere fremsatte forslag til vedtagelse nr. V 44 er taget tilbage.

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Der er i stedet af fru Pia Kjærsgaard fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal ikke forlænge denne krig om vedtagelser, men bare stille hr. Helge Adam Møller et spørgsmål.

Jeg hørte i et tidligere indlæg fra hr. Helge Adam Møllers side, at De Konservative gerne vil give mulighed for at hindre en for stor koncentration af folk af fremmed herkomst i bestemte boligområder, fordi det kan skabe baggrund for sociale problemer, når der er for stor koncentration af folk, som f.eks. ikke er i arbejde. Derfor vil jeg gerne spørge, hvordan De Konservative tænker sig at nedbringe et for stort antal. Har man nogle ideer til, hvordan man kan nedbringe et for stort antal på kort tid eventuelt? Er det ved at søge at få folk til at flytte til andre kommuner? I givet fald hvilke kommuner? Hvilke redskaber har De Konservative i baghovedet, når de tænker på at forsøge at lave det, som man jo også fra regeringens side ønsker sig over tid, nemlig at få en mindre koncentration i særligt belastede boligområder, for det er jo som regel et socialt problem, der dér er det største?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med justitsministeren. Jeg mener stadig væk, at justitsministeren lagde op til at fortolke vores forslag til vedtagelse på en måde, som ikke var rimelig, men lad nu det ligge, for vi er fuldstændig enige i den fortolkning, som ministeren giver til sidst: At den ikke skal betyde, at det her rører ved den kriminelle lavalder. Det har aldrig været hensigten. Og det er ikke hensigten, og det vil det aldrig blive.

Så fremover, når vi skriver det med ungdomskontrakter, så vil jeg også sætte det i gaseøjne, så det ikke kan forstås sådan, men det fremgår nu, synes jeg, meget klart af beslutningsforslaget. Men lad det ligge.

Jeg synes, det er vigtigt i en sådan debat – og det er også det, jeg håber over de næste par måneder – at vi ikke prøver på at finde en eller anden lille ting, som det ene parti måske siger på en måde, som kan misforstås, og så gør alt for at misforstå det. Det er derfor, vil jeg godt sige også til hr. Claus Larsen-Jensen, at vi gerne

vil gå ind i drøftelser på alle de her områder, ikke uhammet, men med fuldstændig åbent sind. Vi håber at blive indbudt af indenrigsministeren sammen med andre partier til at sidde og drøfte, hvordan vi kan løse nogle af de her problemer.

Til fru Lissa Mathiasen og spørgsmålet: Hvad med det forebyggende arbejde? Jamen der står utrolig mange gode, fornuftige og rigtige ting i dette katalog. Vi mener altså, at en af de ting, der mangler, som jeg sagde før, er, at der også er mulighed for den positive foranstaltning at ikende en sanktion til en helt ung, som kan hjælpe ham ind på det rigtige spor. Det er der desværre ikke noget med om, men meget af det andet er brandgodt.

Til fru Pia Kjærsgaard og spørgsmålet om forslaget til vedtagelse: Jamen vi synes, at en sammenskrivning af Dansk Folkepartis og vores forslag til vedtagelse var det allerbedste. Det er det så ikke blevet, men det forslag til vedtagelse, som fru Pia Kjærsgaard nu lægger frem, minus det med den kriminelle lavalder, kan vi selvfølgelig stemme for. Ingen problemer i det. Og så stemmer vi også for vores eget bagefter.

Så tror jeg, jeg vil sige til hr. Henrik Svane angående, hvilke ideer og tanker vi har til en bedre integration: Det vil jeg meget gerne deltage i ovre på ministerens kontor også sammen med hr. Henrik Svane. Jeg har forelagt nogle af ideerne for indenrigsministeren lige før jul på et møde derovre. Dem vil jeg godt gentage over for hr. Henrik Svane. Tiden tillader det ikke i en kort bemærkning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken, fru Anne Bastrup.

Anne Bastrup (SF):

I december 1998 var vi et flertal her i Folketinget, der vedtog et fremadrettet og – synes jeg selv – rimeligt fornuftigt forslag til vedtagelse. Det hed i al sin korthed, at – vi fik selvfølgelig konstateret noget, det gør vi jo altid – vi har overladt til Straffelovrådet at give en samlet vurdering af strafferammerne og eventuelt på baggrund heraf at komme med indstillinger til ændringer i straffeloven, fremkomme med forslag i næste folketingsår til, hvorledes det forebyggende SSP-samarbejde kan forstærkes lokalt og desuden udvikles gennem en koordineret tværministeriel indsats i forlængelse af erfaringerne fra Voldssekretariatet, og fortsætte ind-

satsen over for voldsofre og i det her Folketing fremkomme med en redegørelse herom.

Det var ikke så ringe. Vi henviser til den vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti fremsatte, og som blev vedtaget af regeringspartierne, SF og Enhedslisten.

Da Rigspolitechefen afleverede sin rapport om gadebander i Danmark i september måned, så vidste jeg, at Dansk Folkeparti ville benytte sig af denne anledning til at rejse endnu en forespørgsel, som skulle have til formål at fremhæve de afsnit i rapporten, som angav, at der var en overvægt af etniske minoriteter blandt disse bander.

Uanset at Rigspolitechefen jo ganske tydeligt havde skrevet i sin indledning, at resultatet af analysen er, at gadebandekriminaliteten generelt vurderes at være på omtrent samme niveau som i 1997-1998, så skulle vi igennem denne her forespørgselsdebat.

Det må være ubehageligt at skulle føre en politik, der baserer sig på at skabe en hadstemning over for en bestemt befolkningsgruppe. Det minder mig om historier, jeg hørte, da min far var yngre.

Ved forberedelsen til den her forespørgselsdebat var jeg derfor ganske humørforladt ved tanken om, at vi endnu en gang skulle stå i salen og høre på den udhængning af en hel befolkningsgruppe, hvor heldigvis langt de fleste er lovlige borgere. Det var ikke til at holde ud at tænke på. Men vi skal jo til det.

I den forbindelse synes jeg, at det vil være på sin plads at bemærke, at Rigspolitechefens rapport er behæftet med alvorlige fejl. Fejl, som er uacceptable, og som har givet nogle overskrifter, vi godt kunne være foruden.

Af hensyn til politiets arbejde kan vi ikke få offentliggjort det materiale, der i øvrigt ligger til grund for rapporten, men jeg har via pressen fået fat i én politikreds' baggrundsmateriale. Det er Assens politikreds, og det fremgår her, at rigspolitiet har digtet. Der står om Assens, at særligt én gruppe gør sig bemærket i lokalområdet med stærkt provokerende og uroskabende adfærd. Gruppen består af 10-15 personer i aldersgruppen 19-20 år, og alle er af ikkedansk oprindelse.

I det grundlæggende materiale fremgår det, at de problemer, man har haft i Assens, var blevet løst ved de almindelige metoder: Ved inddragelse af SSP-samarbejde, udvidet tilsyn ved visse fester m.v., plus at ungerne ikke var ret gamle.

Bandekriminaliteten derimod handler om en gruppe unge på tre brødre med tilløbere, der er pæredanske. Jeg har spurgt til sagen og fået en undskyldning, men den undskyldning har ikke fået de presseoverskrifter, som Dansk Folkepartis voldsomme angreb på de etniske minoriteter, som fulgte med udgivelsen af rapporten. Efter rapportens fremkomst kunne vi også læse om overraskede beboere i Holbæk, der ikke var klar over, at de havde problemer med bander af etnisk oprindelse. Men vi må jo videre.

Vi har nu indgået et politiforlig. Et politiforlig, som skulle give politiet tilstrækkelige ressourcer til at forhindre kriminalitet af den her karakter ved via nærpolitiet og via et snævert samarbejde med de kommunale socialforvaltninger at få styr på de problemer, der måtte være i enkeltområder.

Vi ønsker fra SF's side at lægge vægt på, at det, der er det afgørende for at få ungerne væk fra gaden, for at få børn og unge i gang med det liv, som de jo gerne vil have, er uddannelse. I den forbindelse er det utrolig vigtigt, at de også, når de forlader en teknisk skole efter første periode, får en praktikplads. At de ikke, fordi de har sort hår, nødvendigvis skal henvises til en skolepraktikplads.

Vi skal have åbnet pladsen på arbejdsmarkedet. Vi skal sikre, at alle mennesker har mulighed for at få en plads på arbejdsmarkedet. Det er det, der skal til. Det er den integration, der er helt nødvendig, og så er det fuldstændig ligegyldigt, hvilken type etnisk baggrund man har. Utilpassede danske unge har også meget svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

I rapporten vedrørende de utilpassede unge lægger man op til, at vi på Fyn nu skal have en særlig skole, der hedder Tamuskolen for de tunge børn og unge. Jeg tror, det er en af vejene frem, at vi retter blikket direkte mod de børn og unge, som har gjort større indtryk på folkeskolen, end folkeskolen har gjort på dem. Dem skal vi have fat i. Dem skal vi sikre også mulighed for at få en uddannelse, således at vi kan nå målet, nemlig at samtlige unge får en ungdomsuddannelse, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet efterfølgende.

Sonja Albrink (CD):

Vold er jo et emne, som fylder meget i vores hverdag, og måske også mere end nødvendigt, fordi vi rent faktisk ikke lever i et specielt voldeligt samfund.

Det er formentlig de færreste, som gennem et langt liv bliver offer for vold, og den største risiko løber man vist også, hvis man er en ung mand, der færdes spirituspåvirket i byens centrum fredag eller lørdag aften.

Ikke desto mindre fylder vold som nævnt meget især i medierne, og det billede, der her tegnes, er jo som sagt med til at skabe frygt i befolkningen. Også selv om statistikkerne viser, at det ikke er specielt farligt at færdes på gader og veje, så er det altså en frygt, man bliver nødt til at tage alvorligt, og det gør man bl.a. ved at løse de voldsproblemer, som vi jo trods alt har, særlig blandt marginaliserede grupper. Og da de seneste tal jo desværre viser, at antallet af voldsanmeldelser efter snart en del års fald nu faktisk er begyndt at stige, ja, så er der jo endnu en vigtig grund til, at vi tager problemerne alvorligt. Men vi synes nu altså også i CD, at man faktisk gør det i det daglige.

Denne her forespørgsel er jo meget specifikt møntet på indvandrevold og på bandekriminalitet, og da jeg forberedte mig, kiggede jeg selvfølgelig lidt på den Britta Kyvsgaardundersøgelse, som netop er fremsendt fra justitsministeren, og jeg har også læst i Rigs-politichefens undersøgelse af gadebänder i Danmark fra 1999.

Hvis jeg skal konkludere meget kort ud fra disse to undersøgelser, så må det være, at politiet betragter gadebänder som et massivt politimæssigt problem, og at gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere tegner sig for en forholdsmæssigt større del af de afgørelser, som relaterer sig til vold.

Med andre ord så har vi nogle problemer, som vi meget gerne skal have løst, og som trænger sig på. Det er selvfølgelig også derfor, at forligspartierne bag politiforliget har sat en yderligere forstærket indsats mod volds- og bandekriminalitet på dagsordenen, og aftalen forpligter faktisk politiet til at foretage målrettede og målelige indsatser mod de grupper og byområder, som har disse kriminalitetsproblemer.

Når det gælder den retshåndhævede indsats er det jo ligegyldigt, om en voldsmand hedder Hans eller Hassan. Det, der bl.a. er vigtigt, er jo, at der skrives ind med den nødvendige hårdhed og konsekvens, og at politiet har de nødvendige redskaber til at forhindre og oplære disse forbrydere. Det er også, som justitsministeren selv var inde på, meget vigtigt, at indsats-

sen er målrettet, for en sporadisk indsats løser altså ingen problemer.

Vi støtter i CD de forskellige initiativer, der er sat i gang siden vedtagelsen af den første voldspakke. Tingene kan imidlertid gøres endnu bedre. Vi ser gerne en yderligere opstramning, så tidsrummet fra, hvor forbrydelsen er begået, til samfundets reaktion falder, gøres endnu kortere. Og vi vil ikke have noget imod endnu en gang at diskutere anvendelse af minimumsstraffe for voldsforbrydelser for at få strammet op på strafudmålingen.

Man skal dog også huske på, at politi og straf ikke er hele løsningen. Den forebyggende indsats er lige så vigtig. Og i den forbindelse er det naturligvis også vigtigt at finde ud af, hvad der egentlig er grunden til, at nogle griber til volds handlingerne.

Politimesteren i Helsingør og kriminolog Flemming Balvig har sagt, at et stigende voldsproblem i høj grad er forårsaget af ganske unges umådeholdende drikkeri i byen fredag og lørdag. Hvis det er et problem, og det tror jeg faktisk på det er, ja, så er også her et indsatsområde.

Men det er naturligvis også meget vigtigt at få kortlagt voldsmandens sociale status, og netop de oplysninger, som jeg omtalte før af Britta Kyvsgaard, tager jo nemlig ikke sociale ydelser, indkomst, uddannelse med. Det er altså med andre ord uhyre vigtigt i endnu højere grad at få kortlagt forskellige gruppers kriminalitet, for det er jo alene på baggrund af disse undersøgelser, at man kan tilrettelægge den rigtige sociale og forebyggende indsats.

Der findes efter vores opfattelse altså ingen lette løsninger, men trods dette skal der ikke være tvivl om, at vi i CD gerne vil medvirke til at gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som forslaget til vedtagelse fra Dansk Folkeparti nu ser ud, skal jeg meddele, at det kan Venstres folketingsgruppe stemme for. Jeg kan samtidig benytte lejligheden til at sige til Frihed 2000, at deres forslag til vedtagelse jo er formuleret på en sådan måde, at man går ind i domstolens frihed. Sådan som strafferetten er indrettet herhjemme, bryder man med helt grundlæggende principper i straffeloven, så det må vi stemme imod.

Henrik Svane (RV):

Den megen mediedækning af visse problemer i forskellige boområder omkring vold og frygt er med til at skabe et større problem, end der i virkeligheden findes. Nogle steder er der en frygt, som kan være velbegrundet, og den skal vi gøre noget ved. Dér, hvor den ikke er velbegrundet, skal vi naturligvis også gøre noget ved den.

Det Radikale Venstre vil meget gerne skarpt pointere, at vi tager afstand fra den tone, som er lagt i forespørgslen fra Dansk Folkeparti. Problemet er ganske simpelt kynisk blevet manipuleret i det, man næsten kunne kalde Dansk Folkepartis valgkampagne. Det er kun 2 uger siden, vi havde en diskussion om den stigende islamisering af samfundet. Denne forespørgsel går bevidst på at kæde bandekriminalitet og indvandrere sammen.

Dansk Folkeparti synes at have en kampagne, hvor indvandrere er lig muslimer, muslimer er lig fanatikere og kriminelle. Og dette tilsammen er ved at ødelægge vores samfund. De har haft én løsning på problemet, nemlig at indføre den kollektive straf og smide familier ud i flere generationer.

Alle partier med respekt for sig selv har heldigvis taget afstand fra dette forslag. I Det Radikale Venstre er vi indstillet på at finde andre løsninger, der både kan mindske volden, hvor den måtte være, og øge trygheden, så vi stadig kan glæde os over at bo i et civiliseret og demokratisk retssamfund. Vi vil ikke finde løsningsforslag i middelalderen, men arbejde på at forbedre forholdene i det næste Danmark.

Der er allerede arbejdet en del med disse problemer i denne regerings tid. Politiet har fået tilført øgede ressourcer, bl.a. for at kunne imødegå bandeproblemer. Justitsministeren har talt om politiets mandsopdækning, som i flere af de berørte områder har virket efter hensigten. Men denne indsats er ikke løsningen på problemet, den er nærmere en slags symptombehandling.

Regeringen har gennemført en række forslag, f.eks. hurtigere behandling af voldssager, oprettelse af en centralenhed, der skal bistå politikredsene i deres problemer med bandekriminalitet, og gennemførelse af en permanent ordning for ungdomskontrakter, der koordinerer en konsekvent holdning, ikke kun hos politiet, men også i andre dele af samfundet, f.eks. socialforvaltningen.

Dér, hvor der for alvor skal sættes ind, er i integrationen af de unge mennesker i nærmiljøet, i uddannelsessystemerne og på arbejdsplad-

serne. Det gælder, hvad enten man er andengenerationsindvandrer, eller man er andengenerationsarbejdsløs. Udstødelse af samfundet er under ingen omstændigheder acceptabel i et rigt samfund som vores. Kendetegnet på mange af de personer, der lever i disse miljøer, er, at de helt har opgivet det omliggende samfund og dannet deres eget. Vi skal sørge for, at de ikke kommer så langt.

Der findes mange gode løsninger, som er trængt frem i nærområderne, men som vi alt for lidt har fokuseret på, også i denne debat. Der findes gode, konstruktive forslag, som er bragt i anvendelse mange steder i vores samfund, men de har ikke fundet vej til presseomtale i stort mål.

Den stadige fokusering, som Dansk Folkeparti har på de steder, hvor problemerne ikke er løst, er klart et led i Dansk Folkepartis strategi: Dansk Folkeparti skaber frygt, Dansk Folkeparti nærer frygten, og Dansk Folkeparti bruger frygten.

Jeg tror, det var Poul Dissing, der i en sang for mange år siden sagde: Hvor er det træls, at vi altid rakker ned. Tænk, hvis vi også kunne begynde at rakke op og netop omtale det positive, som er i vores samfund, så det bliver det, der er bæreren af den måde, vi udvikler os mod det næste Danmark: det gode, det sunde, som er i stort flertal i vores samfund!

Keld Albrechtsen (EL):

Vi oplever i denne tid, at tre partier her i Folketinget bygger deres politik på opbygningen af myter. De forsøger på at skabe nogle myter, som de så kan basere en ultrakonservativ politik på. Det har vi også oplevet i dag: myten om, at vold og utryghed skulle være omsiggribende udeomkring i landet.

Vi ved, at sådan er det ikke. Jeg er beboer i et af de områder, der har været inddraget i den her diskussion, for jeg bor tæt ved Gjellerup-parken i den nordlige del af det område i Brand, der har været involveret i byudvalgsarbejdet, og jeg kender derfor også til det miljø med f.eks. mange flygtninge og indvandrere, som er der, og jeg kender også de lokale forhold.

Derfor må jeg sige, at så bliver jeg stødt, når fru Pia Kjærsgaard f.eks. begynder at tale nedsettende om Århus og snakker om, at der også skulle være øget vold i Århus. Hvad er det for noget at komme og sige om min by, Århus? Det ligner ingenting. Og der kan være århusianere,

der måske kommer til at lytte til fru Pia Kjærsgaard og så tror, at der virkelig er utrygt at være i Århus, og det er jo noget sludder ud over alle grænser.

Vi, der så f.eks. bor i det byområde, hvor vi har haft byudvalgsarbejdet i gang nu gennem mange år, ved selvfølgelig godt, at der har været nogle problemer. Det var der for nogle år siden. Disse problemer gik vi så i gang med lokalt. Vi fik etableret byudvalgsprojektet. Vi fik etableret huslejenedsættelser. Vi fik etableret beboerrådgivning.

Der er også ting, som vi stadig væk må efterlyse, og som også, håber jeg, kommer ind i diskussionen om de ting, regeringen kommer med, og som vi gerne vil drøfte med regeringen. Det kan være ungdomsklubber, det kan være øget adgang til idrætsklubber, og det kan først og fremmest være beskæftigelse og uddannelse. Der er en række ting. Det kan være en omprioritering, som kan skabe det økonomiske råderum for huslejenedsættelser i byggerierne. Det kan være byfornyelsen, som kan målrettes til også at være med i spil om løsning af sociale problemer.

Der er rent faktisk en række muligheder, og det er de muligheder, diskussionen bør koncentrere sig om. Men jeg synes også, jeg i debatten i dag har hørt – bortset fra de tre partier, der har ført sig frem med rabiate forslag til vedtagelse – meldinger fra de øvrige partier om, at nu skal vi ind i det konkrete arbejde. Og det giver da trods alt forhåbning om, at der er et flertal til stede i Folketinget, som ikke ønsker at bygge på at oppiske frygt, som ikke ønsker at nære fremmedhadet, men som ønsker at gå ind i en konkret løsning af disse ting.

Vi har fra Enhedslistens side sendt regeringen en syvpunktsplan med hensyn til en bolig-social indsats, og vi mener som sagt først og fremmest, at også beskæftigelse og uddannelse i disse bykvarterer skal ind i billedet. Så bliver der en mulighed for at føre en politik, som ikke baserer sig på myter, som ikke baserer sig på frygt, men som baserer sig på et konkret, omhyggeligt, sagligt arbejde i samarbejde med beboerne i de pågældende områder om at opnå resultater og forbedringer.

Den rapport, som er blevet lavet om byudvalgsarbejdet, viser jo, at det ikke er alt, som er lykkedes, men at der rent faktisk er positive erfaringer med en række af de tiltag, men nogle af dem har ikke fået lov til at virke fuldt ud i dyb-

den og længe nok og skal derfor forstærkes, og det må være det, indsatsen skal samles om.

Jeg vil da i hvert fald fra Enhedslistens side give tilsagn både over for regeringen og over for det flertal, der forhåbentlig viser sig, om, at Enhedslisten vil gå ind og være konstruktivt med i dette arbejde, som kan give sig udslag i konkrete vedtagelser i de kommende måneder.

Jann Sjørnsen (KRF):

For ikke meget mere end et år siden havde Folketinget en forespørgselsdebat om voldskriminalitet foranlediget af Dansk Folkeparti, og nu får vi så, om jeg så må sige, opfølgningen her i dag.

Jeg vil godt understrege, at dengang som i dag er Kristeligt Folkeparti naturligvis enig i, at voldskriminaliteten i vort samfund er et alvorligt problem, også selv om der statistisk set ikke er belæg for at sige, at den er stigende, endsige markant stigende, for de udlændinge, der er i vort land. Men uanset det er ét voldsoffer et voldsoffer for meget.

I forbindelse med førnævnte forespørgselsdebat fik Kristeligt Folkeparti vedtaget et forslag – V 16 hedder det – som bl.a. opfordrer regeringen til at lade Straffelovrådet give en samlet vurdering af strafferammerne.

Når vi står bag det forslag, er det, fordi vi gerne vil være med til at overveje hårdere straffe for voldskriminalitet, men vi ønsker at gøre det, uden at vi forvrænger proportionerne i strafferammerne. Derfor ser vi frem til Straffelovrådets samlede vurdering og også de eventuelle forslag, rådet måtte komme frem til med hensyn til ændringer i straffeloven.

Selv om Straffelovrådet arbejder og altså vurderer tingene i øjeblikket, skal det selvfølgelig ikke afholde Folketinget fra at vedtage eventuelt hårdere straffe her og nu, hvis det ellers er meget påkrævet. Men vi finder fra Kristeligt Folkepartis side altså ikke for nærværende, at det er det mest påtrængende behov på voldsområdet. Vi mener, at der er sket opstramninger de senere år, som gør, at man allerede er gået langt ad den vej. Vi mener, at der er grund til i stedet at lægge tyngden på den forebyggende indsats, for det er jo dér, man for alvor skal tage fat med konkrete løsninger, hvis man skal sikre sig, at man får bekæmpet voldskriminaliteten og specielt får bekæmpet det, som vi fokuserer på i dag i debatten: indvandrevolden og gadebandekriminaliteten.

Det var indirekte også nævnt i det forslag til vedtagelse, som kom i 1998. En styrkelse af SSP-samarbejdet blev nævnt i den forbindelse. Og jeg vil da her i dag også gerne opfordre regeringen til at sikre, at man går videre end det og også får relevante myndigheder kvalificeret til i højere grad at inddrage familien i en helhedsorienteret løsning, når et barn eller en ung er involveret i kriminalitet. Jeg tror, det er et perspektiv, som vi ofte overser i debatten om kriminalitet og specielt forebyggelse af kriminalitet, nemlig helhedsorienterede løsninger, hvor først og fremmest familien er inddraget, nok så meget som de forskellige institutioner, det være sig skoler, børnehaver osv. Familien må også i centrum, når det gælder om at forebygge kriminalitet.

Når det gælder indvandrevolden og specielt bandekriminaliteten, er det klart, at så kan den overkriminalitet, som der vitterlig er for den befolkningsgruppe, godt forurolige. Det er vigtigt for indvandrere såvel som for danskere, vil jeg godt sige, at det bliver mødt med konsekvens, når der sker straffelovsovertrædelser. Men det er nok så nødvendigt også på det område at sikre en forebyggende indsats. Det er ikke nok bare at lægge vægt på sanktioner, på straffende foranstaltninger.

Derfor er det absolut væsentligste i denne her sammenhæng stadig væk at få taget fat på integrationen, også af børn og unge. At sikre især de unge både uddannelse og ikke mindst et arbejde er det helt centrale for os. I den sammenhæng gælder det, at lediggang er roden til alt ondt.

Kristeligt Folkeparti, skal jeg sige her til sidst, kan ikke støtte nogen af de foreliggende forslag til vedtagelse. Der er da enkelte elementer og specielt enkelt pinde, som vi absolut har sympati for og kunne støtte. For eksempel vil vi godt være med til at styrke politiets muligheder inden for efterforskningen ved brug af anonyme vidner, som er nævnt i et par af forslagene. Men der er elementer i de fremsatte forslag til vedtagelse, som er klart problematiske, sådan som debatten også har vist her i dag, og som vi i øvrigt har givet udtryk for, når vi har behandlet tilsvarende beslutningsforslag fra de forskellige partier, som altså også i dag fremsætter forslag til vedtagelse.

Vi mener, det er vigtigt nu, at Folketinget og regeringen samler kræfterne om konkrete løsninger af de problemer, der er. De er der, og de kan ikke bortforklares og skal ikke bortforkla-

res. Men det hjælper ikke bare at komme med gold retorik i dag. Det er knofedt, der skal til.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg siger tak, fordi jeg fik ordet, for det var faktisk til hr. Keld Albrechtsen.

Jeg kunne altså ikke lade være. Hr. Keld Albrechtsen var heroppe og fortælle, at han lever i en by, Århus, og at det altså er hans by, og at der er ikke vold og kriminalitet. Jeg lever altså også i en by, der hedder Århus. Jeg bor i Brabrand, og jeg har boet der i mange år, over 30 år. I går var jeg nede og skulle hente noget hos min rensemænd. Det første, han sagde til mig, var: Kan du ikke tage over til Folketinget og fortælle, at nu er jeg blevet slået ned og man afviser at rejse en sag for mig. Ikke nok med det: Der var tre damer, der var slået ned i Brabrand inden for 14 dage, og de tør ikke anmelde det.

Det kan ikke nytte noget, at man har skyklapper på. Man bliver nødt til at se realiteterne i øjnene, og Brabrand og Århus er altså en by, hvor der også foregår vold og kriminalitet i en udstrækning, som hr. Keld Albrechtsen ikke vil være ved.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man skulle jo ikke tro, at fru Skaarup og jeg bor i den samme by. Nu er det så muligt, at fru Skaarup bor i et parcelhuskvarter, det ved jeg ikke, men jeg har mine erfaringer fra boligforeningen i Brabrand, hvor der bl.a. bor mange indvandrere og flygtninge, palæstinensere osv.

Vi har arbejdet meget med det i boligforeningen, og jeg finder, at det er et af de mest trygge kvarterer overhovedet at bo i. Vi har jo også en glimrende søgning på lejlighederne i boligforeningen, netop fordi det er et attraktivt kvarter at bo i, bl.a. fordi der også er gjort en social indsats. Det burde man fremhæve og opmuntre i stedet for at forsøge på at skabe det indtryk, at her breder volden sig.

Jeg synes, jeg som beboer føler mig overordentlig tryk. Selvfølgelig sker der i Århus ligesom i alle mulige andre byer ting, som ikke skulle ske, men at skabe et billede af Århus som en by på vej ud i vold og anarki, jamen det er uansvarligt, og det burde være under et folketingsmedlems værdighed at benytte sig af en sådan argumentation.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Til hr. Keld Albrechtsen igen: Vold og angreb og anarki er der altså. Hvorfor har Brabrand Boligforening sørget for at beskytte stuelejlighederne og måttet træffe nogle særlige foranstaltninger i Gjellerupparken for, at der ikke skal være indbrud?

Lad nu være med at sige her i Folketinget, at alt er guld og grønne skove. Det er det altså ikke. Man skal forholde sig til virkeligheden. Jeg har boet i over 30 år i nærheden af Gjellerup og har fulgt udviklingen dér, og jeg kan også se, hvad man fra boligforeningernes side prøver på at gøre netop for at beskytte borgerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu bor jeg i den afdeling, som er nabo til Gjellerup, og som hedder Holmstrup. Og nogle af de ting, som man gør dér, er f.eks., at man sikrer, at der er gode fysiske omgivelser; at der er grønne træer, at arealerne ser pæne ud, at der er rart at være, at der er legepladser, hvor børnene kan være, og jeg kan meddele, at dér leger børnene altså ganske trygt og godt. De er ikke bange, og jeg tror heller ikke, deres forældre er bange. Det har jeg i hvert fald ikke hørt. Og jeg synes, det er ubehageligt, hvis nogle her i Folketinget forsøger at gøre disse mennesker utrygge og i virkeligheden dermed forsøger at ødelægge det arbejde, der gøres i lokalområdet for at få disse her ting til at fungere på en god måde for alle dem, der bor der.

Derfor synes jeg, at man skal tage ud i Holmstrup eller i Gjellerup og gå med rundt. Lad os gå rundt i kvarteret og se på det og snakke med menneskerne dér om, hvordan de oplever det. Vi, der bor der, kan altså ikke genkende de beskrivelser, som fru Birthe Skaarup og andre fremfører her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Når hr. Keld Albrechtsen og andre beboere i Gjellerup skal fragtes, så må mange af dem tage taxa fra det ene sted til det andet. Det er der naturligvis en grund til: De tør ikke gå ud om aftenen. Og hr. Keld Albrechtsen bliver altså nødt til at forholde sig til det.

Politikreds 42 i Århus er kommet med en udtalelse om, at Århus politikreds har store problemer med gadebänder. Problemerne er på trods af en stor indsats på samme niveau som i

1997, og der er frygt for, at problemerne er tiltagende.

Jeg står ikke her på denne talerstol for at indgyde frygt og mistillid overhovedet. Jeg står her for at forholde mig til virkeligheden, og det synes jeg også hr. Keld Albrechtsen må gøre. At der så bliver gjort en indsats, er i orden.

Så vil jeg godt sige, at det selvfølgelig ikke alle steder i Brabrand og i Århus er lige slem. Og det kan godt være, at Holmstrupgård ikke er så slem som nogle andre steder i Århus, eksempelvis Gjellerupparken, men man bliver altså nødt til at forholde sig til virkeligheden, uden at man af den grund indgyder frygt og laver intriger osv., sådan som hr. Keld Albrechtsen var inde på.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er meget beklageligt og uheldigt, også for det arbejde, som gøres i f.eks. Gjellerupparken for at løse sociale problemer omkring f.eks. beskæftigelse af unge mennesker osv., at man forsøger at få debatten til at handle om, at nu er det ikke trygt at gå rundt i Gjellerupparken om aftenen.

Det, vi risikerer med den slags udtalelser fra fru Birthe Skaarup, er jo, at der er nogle, der vitterlig tror, at det ikke er trygt, og derfor sidder i frygt i deres lejlighed. Jeg synes, det er kynisk ud over alle grænser at forsøge på at nære en sådan frygt hos beboere, som dermed måske i virkeligheden ikke tør gå ned på gaden. Jeg synes, det er kynisk at udnytte en bekymring, som man allerede har skabt, til at skabe en frygt hos mennesker.

Det er jo ikke sådan, at man ikke trygt og roligt kan gå rundt på gaden i Gjellerup; det ved fru Birthe Skaarup jo også godt.

Tom Behnke (FRI):

Som tidligere beboer i Holmstrupgård er det egentlig meget spændende at følge den del af debatten.

Jeg vil sådan set give hr. Keld Albrechtsen ret: Århus er jo ikke sådan et anarki af vold og kriminalitet. I Århus har man heldigvis et godt og et stærkt politi, der sørger for at holde det nede.

Men for lige at runde sagen af vil jeg sige, at hr. Keld Albrechtsen også må se i øjnene, at det for så vidt er rigtigt, at hvis man tager ud i Gjellerupparken, så er det ikke dér, der er massiv kriminalitet – nej, de unge skal nok passe på ikke begå den dér, der hvor mor og far ser det; de tager ind til byen og begår den.

Og med hensyn til indbrud ved hr. Keld Albrechtsen lige så godt som jeg, at der ikke er de store værdier at hente i Gjellerupparken. Skal man lave indbrud, hvor man henter værdier, så tager man ud i villakvartererne.

Så derfor er det selvfølgelig på sin vis rigtigt, men hvor kommer de, der begår kriminaliteten, fra? Det eneste, der sådan ikke rigtig er slået igennem ude i Gjellerupparken, er færdselsloven, men det kan være, den gør det på et tidspunkt.

Statsministeren har tidligere sagt: Vi vil ikke finde os i det, men som ved så mange andre forhold er det jo ikke nok, at man siger det. Der skal noget mere til, der skal noget konkret på bordet. Man kan ikke bare nøjes med at sige: Vi vil ikke finde os i det. Det kan alle sige. Alle kan jo slå ud med armene og sige: Vi vil ikke finde os i det, men hvis ikke man gør noget mere, så sker der jo ingenting, så er det tomme ord uden indhold.

Jeg hørte også, at statsministeren opfordrede til, at debatten her i dag kunne bringe nogle bud på og forslag til, hvordan vi kommer videre, hvordan vi får bekæmpet kriminaliteten, hvordan vi undgår, at kriminaliteten overhovedet finder sted. Og på baggrund af det fremsatte jeg allerede på et tidligt tidspunkt i debatten et forslag til vedtagelse, der netop fulgte den linje op, som statsministeren, justitsministeren og den socialdemokratiske ordfører havde lagt for dagen, men ikke desto mindre, selv om jeg stort set bare sagde, at nu tager jeg ministrene og den socialdemokratiske ordfører på ordet og skriver det sort på hvidt, nej, så er man imod. Det kan man ikke være med til, det stemmer man imod, det er slet ikke det, der skal lægges i vores ord, siger de forskellige.

Men hvad er det så, man skal lægge i det? Hvis man ikke viser noget konsekvens fra Folketingets side, hvis ikke politikerne selv tager konsekvensen af det, de siger, hvordan skal man så kunne forvente, at landets børn og unge ved, hvad konsekvens er? Hvis politikerne går ud og siger, at de ikke vil finde sig i det og i øvrigt så læner sig tilbage uden at gøre yderligere, så er det jo et klart signal om, at man kan sige,

hvad man vil, det har ingen konsekvens, man kan gøre, hvad man vil, det får ingen konsekvens.

Og det er jo præcis dér, problemet er, når vi taler om kriminalitet og specielt om bandekriminaliteten: De, der begår bandekriminalitet, har opdaget, at for det første er det meget, meget sjældent, at det bliver optrævlet, hvem der har gjort hvad og hvorfor, fordi de dækker hinanden ind i banderne, og for det andet, at hvis det endelig bliver optrævlet, hvad er konsekvensen så? Den er lig nul.

Det er jo præcis det indtryk, børn og unge render rundt med i det her samfund, at kriminalitet egentlig ikke er så slemt, og det er et problem. Det er et problem, at man ikke oplever en konsekvens, når man overtræder lovgivningen i det her land. Vi kan gøre meget for at forebygge kriminalitet, og det skal vi sandelig også gøre, men når den er sket, skal der være en mærkbar konsekvens af det, man har gjort. Hvis ikke der er en mærkbar konsekvens, er det at gøre de unge en bjørnetjeneste, fordi signalværdien er: Det skete der jo ikke noget ved, man kan bare blive ved.

Det, det gælder om, er, at der bliver grebet ind på et tidligt tidspunkt, således at unge ikke når at udvikle en kriminel løbebane, for det, vi jo alle ønsker, er at forhindre, at der sker så grove forbrydelser, at vi er nødt til at sætte nogle i fængsel. Det ønsker alle at forhindre.

Men hvordan forhindrer man, at der er nogle, der begår så grov kriminalitet, at vi er nødt til at sætte dem i fængsel? Jo, ved at man tager fat på et langt tidligere tidspunkt og giver dem sådan et rap over nallerne, at de forstår, at det, de gjorde, var forkert, og at de aldrig skal gøre det igen.

Når man spørger unge mennesker, der sidder i fængsel, hvordan deres kriminelle karriere har været, så er den jo standard hver eneste gang. Det må være en nem sag for en kriminolog at sætte sig ned og se på, hvad forløbet var op til, at vedkommende lavede noget, der var så alvorligt, at samfundet var nødt til at sætte vedkommende i fængsel. Opskriften er den samme hver eneste gang, og derfor må det være en simpel sag at tage fat, og det er selvfølgelig det, vi gør ved at foreslå, at man straffer første gang, og at man straffer hver gang.

Naturligvis skal det være en sanktion, der skal være afbalanceret efter den unges alder og modenhed, kriminalitetens type osv. osv., men det vigtige er, at vi tager fat første gang, så

undgår vi i langt de fleste tilfælde, at de udvikler en egentlig kriminell løbebane, og at vi til sidst er nødt til at sætte dem i fængsel.

Så er det også meget vigtigt, at man ikke får lov til at samle til hobe. Det er helt urimeligt, at unge mennesker kan have 50, 60, 70, ja nogle gange over 80 kriminelle forhold, inden de bliver stillet for en dommer, og at de, når de så bliver stillet for dommeren, får en eller anden fællesstraf, hvor der er mængderabatter, så man tror, det er løgn. Og selv om der er så store mængderabatter, bliver det endda understreget, at hvis der kommer en forvandlingsstraf og man skal ind og afsone den i stedet for, ja, så kan man få lov til at afsone helt op til 2.000 kr. om dagen.

Prøv at tænke på, hvis man skulle ud og tjene penge for at kunne betale 2.000 kr. om dagen! Det er ganske horribelt. Derfor skal der selvfølgelig sættes ind, og jeg skal opfordre til, at man støtter vores forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gerne kvittere for hr. Tom Behnkes bemærkninger vedrørende Gjellerup, og jeg vil også gerne medgive – det synes jeg også der er grund til at fremhæve – at det er et område, der har virkelig positive erfaringer fra det arbejde, nærpoltiet gør. Og det har naturligvis ydet sit bidrag til, at der faktisk er trygt at være, og det er vi jo så enige om. Det er jeg glad for, for det er et godt udgangspunkt for udviklingen i området.

Så når nu der på andre punkter har vist sig en meget dyb uenighed mellem hr. Tom Behnke og mig om, hvad der skal gøres med hensyn til drakoniske straffeforanstaltninger og dit og dat, synes jeg, det er godt at få bekræftet, hvordan virkeligheden rent faktisk tager sig ud i det her område.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg synes ikke, hr. Keld Albrechtsen skal begrænse sig til det positive af det nære samarbejde, der er med nærpoltiet, SSP-samarbejdet. Der er sandelig også andre, der fortjener en meget stor ros, og det er hele fædregruppen, som jo har været med til virkelig at slå igennem, sådan at der inde i selve Gjellerupområdet egentlig ikke er de store problemer. Selvfølgelig er der altid lidt kriminalitet hist og her, men generelt er der ikke de store problemer dér.

Nej, problemet er ligesom rykket udenfor, og dér er det, det er vigtigt, at man så følger med og løser problemerne dér, hvor de er, og dér er man måske en lille smule bagefter, når vi tænker på midtbyen osv. Der kunne det godt være, man skulle stramme noget mere op og prøve, om de virkemidler, der har virket i Gjellerup-parken, også kan bruges andre steder i landet. Vi har jo set, hvordan man på Nørrebro med meget stor succes har kunnet gennemføre at få kriminaliteten til at falde. Så selvfølgelig skal man gøre det.

For mig og for Frihed 2000 gælder det simpelt hen om, at vi bruger alle de virkemidler, vi kender, og som vi kan finde på, til at få begrænset, at kriminaliteten finder sted. Men når den finder sted, må hr. Keld Albrechtsen også være enig med mig i, at så skal den have en konsekvens. Så kan vi diskutere, hvad den skal være.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det har været en lang, men også til tider spændende debat i dag. Det vil jeg selvfølgelig gerne også på regeringens vegne takke ordførerne for.

Vi er kommet langt omkring, og det, der har været glædeligt, er at konstatere, at uanset hvilket parti ordføreren kommer fra, så har vi ét fælles mål, og det er at bevare lav kriminalitet i Danmark, sikre den tryghed, sikre den værdi, vi har i vores land, ved, at en lav kriminalitet er noget, vi lægger afgørende vægt på som et fundament for vores velfærdssamfund. Jeg er glad for at kunne sige, at her har regeringen en stor opbakning i Folketinget til at fortsætte den kurs, vi har lagt for at sikre, at vi ligger på et lavt niveau også i forhold til lande, vi traditionelt sammenligner os med, men også for at kunne bidrage til, at kriminaliteten bringes ned de steder, hvor vi må konstatere, at vi har et unormalt forhold holdt op mod det generelle billede af Danmark som et samfund med lav kriminalitet.

Når vi taler om dem af anden etnisk oprindelse, så har vi her et konkret problem, en konkret udfordring, en opgave for samfundet som helhed. Det er at bringe den over gennemsnitlige kriminalitet, som er blandt indvandrere og fra deres efterkommere, ned.

Der er mange sociale årsager til, at de udvikler en højere grad af kriminalitetshyppighed end andre borgere i vores land. Det kan man bruge meget lang tid på at analysere frem og tilbage, men fakta, også for regeringen, er, at det er forklaringer, men det er ikke et accepta-

belt grundlag for at lade stå til. Her vil regeringen med alle positive kræfter bidrage til at få kriminaliteten bragt længere ned over de kommende år.

Det er med al tydelighed fremgået af flere ordføreres indlæg, også fra oppositionen, også fra fru Birthe Rønn Hornbech og andre, at det ikke er noget snuftag. Der er ikke nogen skabelon, man bare kan bruge og sige er vejen frem.

Det her kræver et langt, sejt træk. Det er at bruge den bredspektrede indgang, men det er til gengæld også at kunne fokusere. Det kræver både en politimæssig indsats, når vi taler om dem, der er hårdt belastede af kriminel adfærd, og den brede indsats samfundsmæssigt for job, uddannelse, inddragelse i vores samfund, integration, alt det, som der har været mange gode ord om på vejen.

Jeg vil gerne specielt takke fru Sonja Albrink og også hr. Sjursen for, synes jeg, meget spændende indlæg i debatten, som også bar videre end det, vi selv har fundet på at arbejde med i regeringen, netop også, som hr. Jann Sjursen understregede, inddragelse af familien. Det er noget, vi gør i dag i den målrettede indsats generelt over for ungdomskriminalitet, når vi taler om dem under den kriminelle lavalder: vi tager hurtig kontakt til familien.

Der kommer en vejledning fra Socialministeriet om, hvordan socialmyndighederne kan gøre det, måske også i samspil med politiet. Hurtig kontakt, hurtig konsekvens, en reaktion, også selv om man er under den kriminelle lavalder. Det er vigtigt. De skal ikke få en fornemmelse af, at de lever i et samfund, hvor vi ikke har konsekvens og lader stå til.

Men når vi så tager udgangspunkt i det, hr. Sjursen sagde, og ser familien lidt bredere, kunne den så ikke også spille en rolle, når vi taler generelt om forebyggelse? Det er jo noget, vi har tradition for i vores land. Vi lever jo i et samfund, hvor familien stadig væk er den afgørende brik i barnets opdragelse, i at give børn værdi, holdning til tilværelsen, selvværd, kærlighed og alt det, som er grundlaget for at skabe hele mennesker.

Men det er da rigtigt, at de, der kommer til vores land som flygtninge, som indvandrere, har en anden adfærd, en anden måde, en anden kultur. Her vil jeg gerne i dialog, og jeg synes, hr. Jann Sjursen startede så godt i dag. Kunne vi her ikke prøve at få familierne fra indvandrer-miljøet, flygtningemiljøet til at tage et større an-

svar over for deres børn, også de helt små børn, også for at sikre, at de får nogle af de holdninger og værdier, som vi har i vores samfund, også når det drejer sig om at holde sig fri af kriminalitet.

Statsministeren var inde på i forhold til de etniske organisationer, flygtningeorganisationerne, indvandrerorganisationerne, at komme i dialog med dem, måske også med deres religiøse overhoveder, og komme ud og komme i dialog også med den enkelte familie. Det gælder for alle de samspilspartnere, vi har, både når det drejer sig om politiet, og når det drejer sig om de sociale frontløbere i SSP-samarbejdet ude i landet. Hr. Jann Sjursen har givet bolden op her. Det er noget, vi gerne vil drøfte videre også med Kristeligt Folkeparti fra regeringens side.

Så har der udviklet sig lidt af en forslagskrig mellem Dansk Folkeparti og V og K, og den skal jeg sandelig ikke blande mig i. Jeg skal gerne holde mig ude af det slagsmål. Det må højrefløjen selv klare.

Men jeg vil sige til det forslag til vedtagelse, som jeg nu efterhånden har forstået er det, der kommer til afstemning først, nemlig det, der er fremsat af fru Pia Kjærsgaard: Der er mange ting i det, som jeg vil sige fuldstændig ja til. Det er jo noget, regeringen allerede har gjort.

Når det drejer sig om den hurtige sagsbehandling i de retshåndhævende myndigheder, hos politi, anklagemyndighed, domstole, kriminalforsorg, så er det nogle initiativer, vi allerede har taget. Og hvert eneste år følger vi det op med en status forelagt for Folketinget.

Jeg forelagde en status her i december måned lige før årsskiftet. Jeg fremlægger en ny status igen til december. Der er gode resultater at fortælle om, når det drejer sig om kriminalforsorgens indsats. Der går det hurtigere med at få folk sat bag tremmer, dem, der har fået en dom, end det gjorde forrige år.

Det er stadig ikke tilfredsstillende, når det drejer sig om politi- og anklagemyndigheden. Det er Rigsadvokaten og politiet enig med mig i. Der skal ske noget. Det er Rigsadvokaten i gang med. Der er initiativer på vej, og jeg skal drøfte det spørgsmål også med Dommerforeningen. Jeg mener stadig væk, at dommerne, også i byretterne, må sørge for, at vi får bragt sagsbehandlingstiderne ned, sådan at de lever op til de målsætninger, Folketinget også har givet regeringen opbakning til.

Det næste punkt i Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse er styrkelse af SSP-samarbejdet, noget vi allerede har besluttet og allerede er i gang med. 46 mio. kr. er givet over Socialministeriets bevillinger til at styrke det lokalt forankrede SSP-samarbejde. Voldssekretariatet under regeringen er i gang med at lave kortlægning af danmarkskortet for SSP lokalt for at samarbejde og styrke dialogen med dem om nye måder at gøre det på, også sammen med Det Kriminalpræventive Råd.

Der er grøde i det, og her pr. 1. marts vil vi offentliggøre SSP-danmarkskortet, også i forbindelse med udmøntningen af den vedtagelse, som Folketinget vedtog i 1998 på baggrund af et forslag til vedtagelse fra hr. Jann Sjørnsen fra Kristeligt Folkeparti. Alt det arbejde er i god gænge.

Så er der strengere straf for voldsforbrydelser. Det er noget, der er vedtaget af Folketinget i 1997, og ikke bare er det vedtaget af Folketinget, domstolene har også taget det til sig. Ikke alene på grund af den vedtagelse, som Folketinget gjorde, der betød forandringer i straffeloven i 1997, men også fordi domstolene har taget til sig, at der skal ske en skærpelse over for den personfarlige kriminalitet.

Og når man læser kriminolog Britta Kyvsgaards analyse af det, kan man se, at domstolene i 1990'erne straffer hårdere og hårdere, når det drejer sig om personfarlig kriminalitet, en linje, som også har været regeringens ønske, og som her markerer en klar afstandtagen over for en voldskriminell adfærd. Det er også i gang.

Så er der nedsættelse af den kriminelle lavalder. Det er nu imidlertid pillet ud. Jeg ved ikke, om det er pillet ud af Dansk Folkepartis politik også, men det er i hvert fald pillet ud af forslaget til vedtagelse. Det vil jeg ikke knytte yderligere bemærkninger til. Regeringen er imod en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

Så er der indførelse af mulighed for anonym vidneførelse. Det er regeringen imod. Det er kendte synspunkter. Vi mener, at det, der kendetegner en retsstat, er, at den, der dømmes og muligvis dømmes til frihedsberøvelse, fuldt ud kender det grundlag, som domstolene dømmer på. Det er et klart princip i det at være en retsstat, og sådan skal det forblive at være i Danmark.

Så er der styrkelsen af hjælpeindsatsen over for voldsofre. Det har vi vedtaget. Både det samlede program for indsatsen over for volds- ofre og over for ofre for kriminalitet i det hele

taget. Der er mulighed for at få tilkendt en bistandsadvokat for ofre, og vi har god gang i udbygningen af åbne rådgivninger i samspil med politiet.

Der er lavet et sekretariat under Rigspoliti- chefen, der nu er ude i landet og sikrer, at vi får etableret rådgivninger i hele Danmark for ofre for kriminalitet. Et spændende projekt, som bygger på, at det er frivillige mennesker, der vil engagere sig i andre menneskers tilværelse og hjælpe dem med gode råd og vejledning, hvis de har været ofre for en kriminel handling.

Her bruger vi danskernes vilje til at engagere sig, også uden at der er konkret betaling for det. Frivilligt arbejde er et godt grundlag, også når det drejer sig om at rådgive ofre for kriminalitet. Det er allerede sat i gang.

Så er der styrkelse af indsatsen til bekæmpelse af rockerbander og indvandrerbander. Jamen det kan vel ikke fuldstændig have forbigået fru Pia Kjærsgaard, at der, når det drejer sig om rockerbanderne, er taget en række initiativer, som statsministeren kunne konkludere har virket. Vi har ikke de problemer, vi havde for år tilbage, med rockerborge i landet. Der er lavet en permanentgørelse af lovgivningen, der giver politimestrene et instrument til, at skulle det her problem eskalere igen, så har man instrumentet til at kunne gribe hurtigt ind.

Når det drejer sig om indvandrerbander og andre bander, så har vi et initiativ, som Rigspoliti- chefen er i gang med. Det er den konkrete mandsopdækning, og vi vil vende tilbage og redegøre for også resultatet af de initiativer.

Så summa summarum: Der er ting, som vi principielt, holdningsmæssigt, idémæssigt og værdimæssigt ser anderledes på end Dansk Folkeparti, men så er resten i øvrigt noget, der allerede er i god gænge.

I øvrigt kan regeringen ikke støtte nogen af de fremsatte forslag til vedtagelse, men vi ser dele af dem som en klar opbakning også til regeringens fortsatte anstrengelser og politik på området.

Pia Kjærsgaard (DF):

Som den, der har rejst debatten, skal jeg også sige tak for den. Jeg synes såmænd også, at det har været en ganske udmærket debat på mange områder, og jeg vil godt sige, at det, som Dansk Folkeparti kan lede ud af det første forslag til vedtagelse, hvad angår den kriminelle lavalder, står vi selvfølgelig fortsat ved. Men vi fandt, at det er bedst at få så bred opbakning som over-

hovedet muligt til forslagene, og jeg kan forstå, at Venstre og De Konservative også vil stemme for forslagene i deres nuværende udformning. Det er fint.

Jeg mener også, at af det, som justitsministeren sagde til sidst om forslaget til vedtagelse – nu har jeg sådan set ikke lyst til at tage flere pinde ud – var det alene det om anonyme vidner, som vi bestemt fastholder. Vi synes, at det er urimeligt, at gerningsmanden skal have mulighed for at true vidner. Der er jo masser af mennesker, der af den årsag er så skræmt fra vid og sans, at de faktisk ikke tør vidne. Og det er til stor skade for opklaringen, og derfor skal anonyme vidner naturligvis tillades i dansk retspleje.

Men må jeg så sige med hensyn til hele debatten: Nu har vi haft den, og jeg vil da også godt sige, at hvis ikke der sker noget i form af en meget stærkt faldende indvandrevold og gadebandekriminaliteten, jamen så rejser vi da en forespørgsel én gang til. Det er helt logisk. Og så kan regeringen så stille sig op og sige, man har sat alt muligt i værk. Men det er jo væsentligt, at der sker noget i forhold til de her problemer.

Det, som jeg kan høre på debatten, er, at Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti har stået sammen om mange af de her punkter, bl.a. om de to forslag til vedtagelse, som er fremsat. Det synes jeg er godt. Og jeg tror egentlig, at det skræmmebillede, som nogle har forsøgt at sætte op omkring den konstellation, er totalt misforstået. Det kan godt være, skræmmebilledet er herinde i Folketinget, men jeg tror ikke, at det eksisterer ude i den danske befolkning, når det gælder det retspolitiske område.

Jeg tror, danskerne vil have stramninger i retspolitikken, og jeg tror faktisk, at skræmmebilledet i langt, langt større omfang findes hos danskerne, når man debatterer det andet alternativ i Folketinget, altså Socialdemokratiet, SF, De Radikale Venstre og Enhedslisten. Det tror jeg, at mange danskere opfatter som et skræmmebillede. Man fatter ikke, at de partier ikke kan tage sig sammen til særlig meget, når det gælder en stramning af retspolitikken.

Så vil jeg sige, at hvor er ordet frygt dog brugt meget her i dag, men ikke af Dansk Folkeparti. Så vidt jeg har vurderet heller ikke af Venstre og De Konservative, men jeg tror, at Socialdemokratiet, SF, De Radikale, Enheds-

listen har brugt ordet frygt i hveranden sætning.

Jeg har brugt ordet tryghed, som jeg synes er et langt mere positivt ladet ord. Det drejer sig jo om, at den danske befolkning føler en tryghed i forhold til, hvad der sker i vores retssystem. At der er en konsekvent holdning, at man kan færdes på gader og stræder i Århus og alle de andre steder, som vi har debatteret, i Vollsrose, Randers og hvor ved jeg. Alle de steder, hvor borgerne i dag føler, at der er en meget stor utryghed.

Dér mener jeg, at ordet tryghed er langt, langt bedre end det, som de andre partier har brugt: frygt, frygt, frygt. Det er andre partier, der bruger det ord, og ganske u hensigtsmæssigt og i strid med den følelse, der er omkring det her problem.

Men jeg vil da godt sige tak for opbakningen til debatten i øvrigt. Det har jo været en lang debat. Jeg vil også sige tak til de partier, som kan bakke op om vores forslag til vedtagelse og forbeholder mig selvfølgelig retten til at rejse debatten igen, hvis det viser sig, at der sker noget mærkbart i forhold til retsbevidstheden.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Anne Baastrup. Og jeg beder om ro i Salen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Kort til fru Pia Kjærsgaard: Jeg anvendte ikke begrebet frygt. Jeg anvendte begrebet en hadefuld kampagne, som Dansk Folkeparti har rejst.

Men jeg vil så godt sige, at det er en interessant nyskabelse, der er sket her i dansk retspolitik. Vi har nu fået Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti forbrødret om strengere straffe. Venstre og De Konservative har tidligere gået ind for strengere straffe, når det drejer sig om grov vold og særlig grov vold. Det handler om straffelovens § 245 og § 246, hvor man kan få helt op til 8 år, når det drejer sig om § 246.

Jeg vil godt spørge Det Konservative Folkeparti: Hvor meget vil man have, at strafferammen skal forøges dér?

Og så vil jeg godt spørge Venstre og De Konservative, hvad de lægger i, at de støtter Dansk Folkepartis forslag om strengere straffe, når det drejer sig om mildere vold, § 244. Jeg håber, at fru Birthe Rønn Hornbech er opmærksom på, at jeg spørger: Hvor meget forventer

Venstre at man skal forøge strafferammen, når det drejer sig om § 244?

Så vil jeg godt spørge Det Konservative Folkeparti: Hvordan skal den relative forøgelse af strafferammen så være for tyveri, for jeg kan forstå, at det også er Det Konservative Folkepartis politik formuleret af formanden, hr. Bendt Bendtsen, at vi også skal have forøget strafferammen for tyveri?

Og så vil jeg til sidst spørge: Hvor går grænsen for, hvor meget vi skal have forøget den, og hvad så med manddrab, hvad skal vi forøge det til, skal vi i gang med livstid eller måske det, der er mere?

Helge Adam Møller (KF):

Fru Anne Bastrup stillede et par konkrete spørgsmål til Det Konservative Folkeparti. Fru Anne Bastrup spørger: Hvor går grænsen for, hvor meget hårde kriminelle skal straffes? Ja, den går dér, at de skal have en straf, som står i rimelig relation til de menneskelige lidelser, deres ofre har været udsat for, hvad enten det er mennesker, der har fået gennemrodet deres private hjem og fået stjålet deres ejendele, det er folk, der er blevet slået til lirekassemænd, eller det er kvinder, der er blevet voldtaget.

Vi synes, at på de tre områder er den strafudmåling, der finder sted i øjeblikket ved de danske domstole, ude af proportion med forbrydelsens alvor. Det er derfor, vi ønsker, at strafferammen for den allervoveste vold under særdeles skærpede omstændigheder hæves fra 8 til 10 år, og det står vi fast ved.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jamen det er nyskabelsen i Det Konservative Folkepartis politik, jeg ønsker at få uddybet. Nyskabelsen ligger i, at det er den milde vold, hvor man skal have skærpet strafferammen – den ligger på nuværende tidspunkt på 1½ år. Så er det, jeg spørger: Hvad er det, Det Konservative Folkeparti ønsker, ved at man støtter Dansk Folkepartis forslag om, at det er samtlige voldsforbrydelser, man skal skærpe strafferammen for?

Har Det Konservative Folkeparti gennemtænkt, hvad det er, man går i gang med nu ved at stemme for Dansk Folkepartis forslag?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må gøre fru Anne Bastrup opmærksom på, at det forslag, vi stemmer om om et øjeblik, fremsat af Dansk Folkeparti, stadig væk, som jeg gjorde opmærksom på for to timer og et kvarter siden, er som skrevet af efter Det Konservative Folkepartis partiprogram, og hvis fru Anne Bastrup ville lægge navn til Det Konservative Folkepartis partiprogram, så stemte vi også for det.

For os er det afgørende at følge det, som De Radikale har sagt, og det er stort set det eneste område, hvor jeg er enig med Det Radikale Venstre: Det afgørende er ikke, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om. Så når fornuftige forslag kommer, så stemmer vi for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 47 af Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 43 (V, KF, DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 57 (S, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 46 af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) (se foran) forkastedes, idet 41 (V, KF, DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 57 (S, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 45 af Tom Behnke (FRI) (se foran) forkastedes, idet 11 (DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 89 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:
6) Første behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
 (Fremsat 8/12 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.